

Maxenca

List učenika OŠ dr. Ivana Novaka Macinec · rujan 2013. · ISSN 1333-5367 · broj 15 · cijena 15 kn

Druženje s igračima Medveščaka

TEMA BROJA: SUSRETIMA PROTIV PREDRASUDA

Radionice o litavskim piscem

Gradimo mostove zajedno

Iz sadržaja izdvajamo

Susret s poznatima	4
Učitelji u Paragu	7
Predškola	10
Projekt	14
Dan Roma	19
Izleti	21
Natjecanja	22
Dan škole	31

Impressum

List OŠ dr. Ivana Novaka Macinec

Rujan 2013., godina 15.,
br. 15, cijena 15 kn

Izdavač:

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
Glavna 32, 40306 Macinec
Tel.: (040) 858 482;
Fax: (040) 858 751
e-mail: os_macinec@ck.t-com.hr
web: www.os-inovaka-macinec.skole.hr

Za izdavača:

Božena Dogša, ravnateljica

Odgovorna urednica:

Sandra Logožar, učiteljica hrvatskog jezika

Lektori:

Kristinka Vugrinec (hrvatski jezik)
Lidija Branilović (engleski jezik)
Snježana Vuković (njemački jezik)

Uredništvo:

Berta Bregović, Ema Smrtić, Lea
Branilović, Barbara Pleh, Kasandra
Balog, Romana Ignac, Emilija Horvat

Fotografije:

Simona Borko, defektologinja

Tisak i grafičko oblikovanje:

Letis d.o.o. Pretetinec

Naklada: 150 primjeraka

ISSN 1333-5367

Riječ uredništva

Dragi naši učenici, poštovani roditelji i djelatnici škole, petnaesta je godina otkako svake godine pred kraj nastavne godine izlazi naša i vaša Maxenca. Školski list predstavlja „ogledalo“ škole jer se u njemu ogledaju svi naši uspjesi, naše aktivnosti, naš rad tijekom školske godine. Sadržaj lista samo potvrđuje dobre rezultate naših učenika i njihovih učitelja mentora u sklopu redovne nastave, izvannastavnih aktivnosti i ostalih oblika rada u našoj školi.

Ove je godine prošlogodišnji 14. broj Maxence sudjelovao na županijskom natjecanju LiDraNo pa smo se ponovo potrudili da list bude u rangu s prošlogodišnjim, ako ne i bolji. Nadamo se da smo uspjeli u tome. Prosudite i vi.

Ugodno čitanje!

Za uredništvo
Sandra Logožar, učiteljica

O školi - riječ ravnateljice

Ove školske godine u našu školu je upisano 465 djece hrvatske i romske nacionalnosti koja su smještena u 26 razrednih odjela od čega je 12 razrednih odjela u razrednoj nastavi i 14 u predmetnoj nastavi, a uz to još i tri razredna odjela u Područnoj školi. Unatoč brojnosti populacije koja gravitira k našoj školi, ovu šk. godinu započeli smo s jednim razredom manje, i to u razrednoj nastavi.

Zbog pomanjkanja prostora, zbog kvalitetnog obrazovanja koji je neophodno potreban, ponajviše učenicima Romima, intenzivno radimo na projektnoj dokumentaciji za dogradnju škole i izgradnju športske dvorane kako bi svi odradili redovnu nastavu u prijedpodnevnim satima. Nakon toga bi učenici u produženom boravku, koji bi trajao negdje do 15 sati, mogli sve naučiti i pripremiti za idući dan. Nadam

se da bi takvom organizacijom škole uspjeh učenika bio znatno bolji, a prolaznost učenika znatno veća.

Vrlo smo zadovoljni što, osim rada s djecom, možemo reći da smo intenzivirali rad s roditeljima predškolaca, pogotovo Romima, koje podučavamo i kojima ukazujemo kako biti dobar roditelj.

Božena Dogša, ravnateljica

Naši prvšaći

Tek su nedavno stigli u školske klupe, a već su puno svega naučili. Škola im je drugi dom pa su joj posvetili i nekoliko rečenica.

Prvšaći na priredbi dobrodošlice

Moja škola

Moja škola je bijela sa zelenim prozorima. Kad sam krenuo u 1. razred, bilo me je strah. Sad mi je lijepo u školi. Najljepši predmet mi je matematika. Volim pisati pisanim slovima.

Karlo Lesar, 1.a

Škola

*U školi mi je lijepo kad pišemo.
Volim se i igrati s prijateljicama.
Želim naučiti čitati i pisati
pisanim slovima.*

Vlatka oršoš, 1.a

Moja škola

*Meni je u školi lijepo.
Imam dobru učiteljicu.
Voli učiti čitati i pisati.
Moj najbolji prijatelj je David.
Stalno se zajedno igramo.*

Lovro Horvat, 1.a

Web stranica škole

Budući da je sve posjećenija, moramo već na početku predstaviti našu web stanicu škole. Ona u usporedbi s tiskanim obavijestima poprima sve veće razmjere u informiranju. O nastanku i razvoju naše web stranice razgovarali smo s učiteljem informatike, Alanom Belakom, koji nam je rekao: "Ukoliko se dobro sjećam web mjesto škole u izrađeno je 2010. godine. No današnje web mjesto je bitno interaktivnije od nekadašnjih, daje mnogobrojne mogućnosti sudjelovanja učenika i nastavnika u njegovom uređivanju i održavanju."

Ove smo godine dostigli zavidnu razinu uključenosti učenika i učitelja. U razrednoj nastavi želim istaknuti učiteljicu Snježanu Baksa, a u predmetnoj učiteljicu Lidiju Branilović koje zajedno sa mnom najviše sudjeluju u izradi školskog weba. Od velike pomoći je i defektologinja Simona Borko koja, pošto je bliža izvoru informacija, zna napisati vrlo zanimljive i korisne članke. Posebno bih naglasio uključenost učenika 6. i 8. razreda koji su školski web prepoznali kao mjesto na kojem mogu istaknuti svoje ideje i interese. Pozitivna neobičnost (za sad ne znam ni za jedan takav slučaj) je ta da su se u oblikovanje školskog weba uključili i učenici nižih razreda sa svojim razrednicama. Učenici koji rade na webu iz šestih razreda su Leon Rašić, Dejan Goričanec, Davorin Štefulj, iz osmih razreda Vanesa Topolnjak, iz petih razreda Luka Ter, dok su iz razredne nastave s nama David Lovrenčić, Dolores Lovrenčić, Fran Kirić, Lea Petek, Filip Kirić te iz PŠ G. Hrašćan Ivona Jakovljević.

Da se na webu radi kvalitetno potvrđuje i njegova posjećenost koja obara sve dosadašnje rekorde. Tako smo u prvih 18 dana svibnja imali preko 1600 posjeta. Znači da nam se do kraja mjeseca "smiješi" brojka od oko 3 000 klikova. Zahvaljujem svima, malima i velikima, koji su se uključili u ovaj poduhvat jer vjerujem da je aktivno održavanje školskog weba bitan plus za učenike, djelatnike škole, njihove roditelje i druge."

Dejan Goričanec, 6.a

Druženje s hokejašima Medveščaka

Priznanje "Škola bez nasilja"

Logo Unicefova projekta

U program prevencije vršnjačkog nasilja „Stop nasilju među djecom” kojeg UNICEF provodi od 2003. godine uključila se 301 škola u Hrvatskoj, među kojima i naša škola. Na zadnjoj dodjeli priznanja u prosincu 2012. za uspješno provedeni program škola se može podičiti i naslovom „Škola bez nasilja”. Zasluzeno priznanje za OŠ dr. Ivana Novaka primila je ravnateljica Božena Dogša.

Provedbu programa aktivno dopiriru hokejaši Medveščaka.

U petak 15. ožujka u našoj je školi bio povijesni dan. Posjetili su nas dečki iz hokejaškog kluba „Medveščak” iz Zagreba. Malo su kasnili, ali mislim da im to nitko nije zamjerio. Kad su ulazili, mi smo skandirali: „ZIG,ZAG, MEDVEŠČAK!!!“ Oni su nas ljubazno pozdravili, a na njihovim licima vidio se smiješak oduševljenja. U tom trenutku srce mi je jako lupalo od sreće i oči su mi blistale.

Dočekali smo ih u dvije učionice. U našu su ušli Ivan Šijan, Gal Koren

Darovali su nam pribor

Obukli su nas u njihovu opremu

i Curtis Fraser. Ivan je iz Hrvatske i za Medveščak igra 18 godina. Gal je iz Slovenije i igra oko 3 godine, a Curtis je iz Kanade i ovo mu je prva godina u Medveščaku.

Najprije su nam pokazivali opremu hokejaša i dali su nekim učenicima da je obuku. To nas je sve oduševilo i dobro smo se nasmijali. Mojem prijatelji Denisu stavili su štitnike, a Karlo je obukao dres. Nakon toga su odgovarali na naša pitanja.

Nakon svih naših pitanja dijelili su autograme i mogli smo se poslikati s njima. Ja sam dobio autograme čak petorice igrača. Tim autogramima se

još uvijek veselim, zalijepio sam ih u svojoj sobi. Moram priznati da baš i ne pratim hokej, ali s prijateljima ponekad zaigram hokej na rolama. No, svejedno sam bio oduševljen njihovim dolaskom.

Davorin Štefulj, 6.a

Svi smo htjeli autograme

Vrlo smo ponosni

Dragi hokejaši, vaš me se posjet jako dojmio ponajviše zato jer ste sami odlučili doći i zato jer ste za nas donijeli pribor koji nam je potreban svakodnevno u školi. Zbog toga sam vam jako zahvalna, ujedno i sretna, jer je vaša dobrodušnost velika. Od vas sam puno toga naučila, na primjer kako je najbitnija od svega zajednica čiji je zajednički cilj ići dalje bez nesloge. Drugi primjer koji ste i vi sami rekli je da svi trebamo

biti kao braća, povezani. Svidalo mi se kad ste usporedili naš zajednički rad u učionici s vašim radom. Bilo je zanimljivo vidjeti vaše majice s natpisom „Unicef”. Također mi se svidalo i vaše ponašanje prema nama i način na koji ste komunicirali s nama. I na kraju jedno veliko hvala na svemu. Hvala vam što ste nam pokazali važnost sporta.

Melita Oršoš, 7.a

Intervju s Ivanom Šijanom, igračem Medveščaka

Ema s Ivanom Šijanom

Ukratko nam se predstavite.

Ja sam Ivan Šijan, dolazim iz Zagreba, igram za Medveščak.

Kako izgleda vaš radni dan?

Probudim se ujutro, popijem kavu, napravim doručak, bježim na trening. Trening mi traje do 12 sati. Dođem doma, ručam, opet idem na trening ili utakmicu, zavisi što imam. Dođem doma i idem spavati.

Kada ste i zašto odabrali hokej kao sport kojim se želite baviti?

Pa odabrao sam ga kad sam imao 4 godine. Svidjela mi se ta malo grublja igra, volio sam led, volio sam klizanje. Općenito volim zimu i ovo snježno vrijeme. To sve mi se sviđalo, tu sam i ostao.

Što mislite o tome da je hokej posljednjih godina postao popularan sport u Hrvatskoj?

Jako mi je drago. Pred 4 godine nisam ni sanjao da ću steći ovakvu popularnost. Bio sam tamo neki sportaš u Zagrebu kojeg nitko ne gleda. Unutar godine dana to se promijenilo, postali smo megazvijezde i jako mi je drago zbog toga.

Kada ste se i zašto priključili UNICEF-u?

Prije par godina, 2-3 godine, priključili smo se zato što prvenstveno možemo pomagati ljudima. Uz to je došao i Unicef. Nadam se da ćemo pomagati još više, djeci i ljudima kojima je to potrebno.

Hokej je jedan od sportova u kojem nema nasilja. Što mislite o nasilju na tribinama?

Ne mislim ništa o tome. Mislim da nitko ne bi trebao uopće misliti o tome. To treba iskorijeniti. Vidim kako je na utakmicama Medveščaka sve u redu, dolaze žene, djeca, cijele familije, nikog nije strah, svi uživaju u ambijentu. Tako treba biti u svakom sportu.

Zašto tijekom utakmice ipak ponekad zna doći do sukoba među igračima?

Dođe do sukoba među igračima kad veći igrač napadne malog i hoće mu

nešto napraviti pa dođe veći da ga brani. Ali to nije ništa, to se oni potuku malo. Suci to kazne i razidu se. Igrači su kažnjeni i na kraju utakmice se rukuju tako da nema neke ljutnje.

Čega se najbolje sjećate iz svojih školskih dana?

Sjećam se skoro svega, s kim sam sjedio u klupi, s kim sam se družio najviše, čak i svojih profesorica. Neki dan sam bio u svojoj bivšoj školi, posjetio svoje profesorice i upoznao učenike.

Za kraj, recite nam koji su vaši dojmovi današnjeg prijepodneva?

Nisam znao uopće da će biti ovako dobro, svi su zdušno odmah navijali. I eto, stvarno sam ugodno iznenađen. I doći ću ponovo, vjerojatno!

Najljepša hvala i puno uspjeha!

Razgovarala Ema Smrtić, 6.b

Hokejaši u našem naselju

Hokejaši Medveščaka su nakon posjeta školi došli i u naše naselje, u Parag. Došli su sa željom da vide kako mi živimo. Šetali su našim naseljem i razgovarali s nama Romima o našem načinu života i o odnosu s drugim ljudima. Naši su ljudi bili jako oduševljeni jer su po prvi put u naše naselje došli poznati igrači, "ljudi s

televizije". Svi su ih željeli vidjeti uživo, mada neki još nikad nisu ni čuli za njih. Kada su saznali tko su oni, mnogi su se pridružili šetnji s poznatima pa je povorka ubrzo postala rekordna. Ostala mi je samo jedna nepoznanica. Što misle o nama, jesu li bili zadovoljni ili ne?

Martina Ignac, 7.b

Hokejaši u Paragu

Svakome preporučam da bude zaljubljen u sebe

Povodom Mjeseca knjige našu školu svake godine posjeti neki poznati književnik. Ovoga puta imali smo čast upoznati nekadašnjeg pračkaša Titu Bilopavlovića, sudionika pripovijetke „Paunaš“, a kasnije i njezinog pisca. Sedamdesetdvođodišnji dječak, koji je sam rekao kako je on veće dijete od nas, razveseljavao nas je svojim stihovima i dokazao da pisci ne žive samo u knjigama.

Susret s Titom Bilopavlovićem

Kad je u našu školu došao pisac Tito Bilopavlović, bili smo iznenađeni i bilo nam je drago što nas je posjetio. Najprije smo mi njemu priredili kratak program pročitavši mu pismo dobrodošlice i odrecitiravši nekoliko njegovih pjesmica. Vidjelo se da je iznenađen, a i ponosan. Pričao nam je kako je proveo djetinjstvo i dosadašnji život. Slušajući ga, vidjeli smo da je prepun mašte, pjesama, priča i mudrosti. Predstavio nam je neke svoje pjesme i priče, malo nam je čitao, malo recitirao. Rekao je da mu se sviđjelo postati piscem još u mladosti, kad je bio naših godina. Meni se činilo da je pomalo skroman. Imala sam prilike pročitati njegove priče i zaključila sam kako je zanimljivo čitati, ne samo njegove, već i priče bilo kojeg drugog književnika. Svaki put kad pročitam jednu knjigu (barem jednu na mjesec), počinjem shvaćati da tako zapravo mijenjam svoje mišljenje o nekim stvarima. Pisac Tito Bilopavlović je duhovit i mudar u svojim prelijepim pričama i pjesmama. I zato je moj savjet da ako čovjek pročita barem jednu knjigu, u mašti će otputovati na daleko putovanje.

Romana Ignac, 6.a

Gost pisac Tito Bilopavlović

Svima nam je iz čitanki i lektira poznata priča o golubu paunašu. Kako je sve počelo, što Vas je navelo na pisanje „Paunaša“?

Htio sam ispričati bilo što iz svojeg djetinjstva jer su me tako nagovorili urednici nekih dječjih listova. Kad sam počeo razmišljati o čemu bih ja to pisao, sjetio sam se scene iz najranijeg djetinjstva kad sam iz pračke nastrijelio goluba ni krivog ni dužnog i svega što se oko toga događalo. Iz toga sam napravio priču te je nastao cijeli niz priča o mojim prijateljima s ciglane iz malog mjesta Nove Gradiške.

Čime ste se još, osim pisanja, bavili kroz svoj život?

Diplomirao sam na Pravnom fakultetu pa sam se bavio pravnim poslovima, ali nikad ozbiljno. Nikad nisam bio advokat niti sudac, ali bavio sam se poslovima gdje je pravni zanat trebao. Pretežno sam bio samostalni umjetnik, profesionalni pisac.

Pišete i za starije i za djecu. Koja Vam je publika zahtjevnija?

Zahtjevnija je starija, oni nešto stalno izmišljaju, nešto traže jako. Zahvalnija je dječja publika, i moram priznati, meni korisnija jer su djeca iskrenija, neposrednija. Meni takva pitanja kakva oni postavljaju puno više koriste od pitanja koja postavljaju odrasli.

Osvojili ste puno nagrada. Koju biste izdvojili kao najvažniju, najveću?

Ima ona koja je najveća, to je „Vladimir Nazor“, najveća državna nagrada koja se može dobiti za književnost. Ali

Pismo književniku

Poštovani i dragi Tito Bilopavloviću! Mi djeca i naši učitelji jako se veselimo Vašem dolasku. Ne možemo opisati osjećaj uzbuđenosti koji smo osjećali kada nam je učiteljica rekla da ćete nas posjetiti. Na satu hrvatskoga pričali smo o Vama i o Vašim djelima. Čitali smo priču Paunaš i bila nam je jako lijepa i jako nam se sviđjela. Veselimo se što ćemo Vas danas upoznati i doznati još više o Vama i o Vašim djelima. Zaista Vam puno hvala što ste došli jer je i nama djeci i našim učiteljima drago što ste tu. Čekamo Vas i drugi put.

Nikolina Oršuš, 5.c

nisam rekao da mi je ona i najdraža. Najdraža mi je „Grigor Vitez“ upravo za „Paunaša“ jer Grigor Vitez je rođen u mom kraju, tamo mu je i grob. Osim toga, on je bio prvi živi pisac kojeg sam ja upoznao u životu i to kad sam imao već sedamnaest godina. Danas djeca već u vrtiću vide neke pisce, neka „čuda“, a onda to tako nije bilo.

Imate li svoju najdražu knjigu, onu koju ste Vi napisali?

Meni je opet najdraži Paunaš. Kako kažu: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.“ Normalno da sam sam sebe najviše volio kako bih mogao voljeti druge. Svakome preporučam da bude zaljubljen u sebe. Ne narcisoidno, nego da vidi u sebi neke kvalitete.

Hoće li uskoro biti objavljena koja nova knjiga?

Imam jednu zbirku pjesama za djecu o nadmudrivanju mudre sove i svrake naopake, o dvjema pticama koje su suprotne po svemu i koje se kroz tu knjigu stalno svađaju tko je bolji i pametniji.

Razgovarala Anja Škvorc, 8.a

Učitelji u Paragu

Dana 17. travnja učiteljice i učitelji došli su u naše naselje Parag. Taj dan nikad neću zaboraviti jer sam se osjećala jako lijepo i bila sam vrlo ponosna na sebe, a pogotovo na te učitelje. Napokon osjećam zadovoljstvo i to da nema nikakve diskriminacije prema nama Romima. Želim da se takva događanja nastave i dalje jer nama Romima to puno znači. Osjećam da su svi bili zadovoljni njihovim (vašim) dolaskom. Za kraj želim poručiti da bi nam bilo drago da nam dođete više puta, ne samo vi nego i sva ostala djeca iz naše škole. Neka vide da smo i mi ljudi kao i svi ostali i da znamo živjeti život skromno, a i blagoslovljeno.

Valentina Ignac, 7.b

Učitelji u Paragu

To je naš učitelj!

Evo i zašto

Djeca najbolje uče u situacijama sličnima onima kod kuće. Rukovodeći se ovom činjenicom, a s ciljem da djeci romske nacionalne manjine pomognemo u što boljem napredovanju u školi, posjetili smo romsko naselje Parag.

Organizatorica ovog posjeta i druženja bila je ravnateljica škole Božena Dogša pa smo ju upitali odakle je potekla inicijativa. Evo što nam je rekla: „Da bismo svi zajedno tu misiju rada s djecom i roditeljima Romima što bolje odrađivali, prišli smo i upoznavanju samih Roma i načina života odlaskom u njihovo naselje. Mišljenja sam da je dobro poznavati način života, mjesto i uvjete života svih naših učenika, a pogotovo učenika Roma koji još uvijek žive u neprijemnim uvjetima, te time očekivanja njihovog znanja staviti u okvire realnog, očekivanog. Da bi nam svima bile iste mogućnosti za učenje i savladavanje gradiva, naš je zahtjev za dogradnjom škole tim više opravdan.“

Budući da mi ovo nije bio prvi odlazak u romsko naselje Parag, nisam bila ni previše iznenađena načinom života. Dobro su nas primili i iz svakog dvorišta nas pozdravljali. Ganuli su me učenici mog razreda koji su mi u školi rekli da ih je bilo sram što smo vidjeli gdje žive. Poručila sam im da ih ne mora biti sram, već neka im to bude dodatni poticaj za bolje učenje da bi u životu mogli nešto postići, a time i utjecati na promjene u svom naselju.

Sandra Logožar, učiteljica

Je li vrijedilo?

Kada sam čula da učitelji naše škole dolaze u naše naselje, jako sam se iznenadila. Dok su bili blizu moje kuće, malo mi je bilo neugodno. Ipak, osjećala sam se jako veselo i ponosna sam zbog toga što su upoznali naselje u kojem mi živimo. Jako bih voljela da se to ponovi, na primjer pod ljetnim praznicima.

Kasandra Balog, 6.a

Pri obilasku Paraga obradovao me doček naših učenika koji su nas i pratili tijekom obilaska naselja. Ugodno su me iznenadili bivši učenici s kojima sam razgovarala. Rastužili su me životni uvjeti pojedinih obitelji koji žive u skromnim kućicama i u teškim uvjetima. Smatram da je potrebno još puno edukacije roditelja kako se ne bi događalo da mala djeca (dvočlani) bez nadzora roditelja hodaju naseljem – u jednoj jedinoj majici. Želim im bolju budućnost.

Jagoda Vičević, učiteljica

Kad su došli učitelji, bila sam sretna i uzbuđena. Svidjelo mi se što su nas došli posjetiti. Razmišljala sam

o tome što će reći i kako će se osjećati nakon posjeta našem naselju.

Vanesa Horvat, 6.a

Ovo nije bio moj prvi posjet romskom naselju tako da nije bilo prevelikih iznenađenja. Upoznavši se, još ranije, s načinom života i uvjetima u kojima žive naši pojedini učenici, promijenila su se moja očekivanja, moj pristup poučavanju, ali i sama komunikacija s njima. Bilo je potrebno da svi učitelji dožive taj neposredni dodir s drugačijom kulturom, jezikom, načinom ophođenja. Takve susrete bi možda trebalo poticati i više u obliku druženja, obilježavanja važnih datuma i sl., a ne da se stane samo na ovom jednom posjetu.

Kristinka Vugrinec, učiteljica

Kada su učitelji došli u naselje, bilo mi je lijepo, ali sam osjetio i sram zbog smeća na početku naselja. Kad su učitelji šetali naseljem, lijepo mi ih je bilo vidjeti sretno i veselo. Ja bih htio da opet dođu jer je to bilo jako lijepo od njih.

Goran Oršoš, 6.a

Forum - kazalište u našoj školi

Učenici Osnovne škole dr. Vinka Žganca dana 8. svibnja došli su nam u posjet. Učenici 7. i 8. razreda dočekali su ih s dobrodošlicom. Zajedno sa svojim profesoricama prezentirali su nam program forum-kazališta u školi koji je sastavni dio ovogodišnjeg nacionalnog projekta pod nazivom „Nek se čuje i naš glas“. Mentor programa je dr. Vlado Krušić, redatelj i dramski pedagog.

Naša Ivana u Forum-kazalištu

Cilj njihovog dolaska je da se putem kratkih predstava osvijeste neke nama primjerene teme i problemi i to aktivnim sudjelovanjem nas gledatelja. To su problemi koji se javljaju kod vršnjaka kojih godina, a vezani su uz međuljudske odnose i napetosti. Da bismo ih pokušali riješiti, potrebno je bilo da se i mi uključimo u njihove predstave svojim komentarima, prijedlozima pa čak i sudjelovanjem u predstavama.

Puna energije i emocija i ja sam predložila prijedlog rješavanja problema te sam se vrlo brzo našla u njihovom društvu. Osjećala sam se opušteno, kao da sam već otprije vježbala s njima, tim više što su i među njima također bili učenici Romi. Ja volim glumiti i možda su mi se upravo otvorila „vrata glume“. Vjerovali ili ne, bio bi to moj najsretniji i najljepši poklon u ovih 15 godina.

Martina Oršoš, 8.b

Kazališni kamp “Tirena” u Pazinu

Učiteljica Kristinka Vugrinec i ja bile smo pozvane na sudjelovanje u kazališnom kampu u Pazinu u kojem su se iznosila iskustva u radu na međunarodnom projektu „Odgojna drama i kazalište kao sredstvo inkluzije Roma“. Tamo smo se našle s ostatkom hrvatskih sudionika, ali i s timovima iz Bosne i Hercegovine i Srbije.

Prve večeri bilo je svečano otvorenje u starom dijelu grada Pazina gdje se odigrala predstava odgojnog kazališta pod naslovom „Bijeg nije rješenje“. Prije predstave bacili smo pogled na Pazinsku jamu koja je bila zastrašujuća, ali i prekrasna.

Sljedeće jutro sve mi je bilo čudno. Mislila sam kako neću naći prijatelja. Za stolom gdje sam sjela bile su samo učiteljice koje su bile vrlo ljubazne prema meni. Nakon doručka, a prije rada, bilo je jutarnje zumba-razgibanje koje mi je bilo zabavno. Nakon toga su odrasli imali prvi sastanak na kojem sam i ja bila prisutna. Govorili su o iskustvima u radu na projektu. Za ručkom sam upoznala svoju prvu prijateljicu Amru iz bosanskohercegovačkog tima. Popodne je došao red na forum-predstavu koju su izveli sudioni-

Melita u Pazinu

ci iz BiH, ali smo u njoj svi mogli sudjelovati. Zanimljivo!

Ujutro opet doručak, zagrijavanje, učiteljica na sastanak, a ja sam se pridružila dječjim radionicama gdje sam upoznala nove prijatelje s kojima mi je bilo jako zabavno. U početku sam se bojala da se nitko neće družiti sa mnom, ali svi su me toplo pozdravili i prihvatili u svoju grupu. Nakon večere svoj rad je predstavila ekipa iz Srbije. Bilo je dosta uvjerljive glume, zapravo, bilo je prekrasno. Tada je uslijedilo zadnje druženje do kasno u noć. Tim prekrasnim trenucima morao je doći kraj. Sa svima smo se oprostili i sljedećeg dana vratili se svojim slatkim domovima.

Melita Oršoš, 7.a

Pinkleci su nas pozvali u goste

Učenici 5. i 6. razreda bili su pozvani u Centar za kulturu na kazališnu predstavu Matilda koja je nastala prema romanu Roalda Dahla. To je priča o iznimno darovitoj djevojčici koja uz to ima i nadnaravne moći. Međutim, u obiteljskom krugu njezina darovitost nije dobrodošla. Tako će ostati sve do prvog dana škole kada Matilda upoznaje svoju učiteljicu. Od tada se Matildin život naglo mijenja. Kako se odnos učenice i učiteljice pretvara u iskreno prijateljstvo, događaju se i velike promjene u Matildinoj obitelji.

Ova predstava zapravo govori o onome što već dugo muči najmlađe – njihovi roditelji koji su zaokupljeni poslom. Na sreću, ovo je priča sa sretnim završetkom. Ono što ne dobiva u obitelji, Matilda će pronaći u liku učiteljice. I tu počinje jedna nova priča o razumijevanju, potpori i ljubavi.

Prizor iz predstave Matilda

Zahvaljujemo kazališnoj družini “Pinklec” koja je u sklopu projekta “Zabadaf” poklonila tri kazališne predstave svakoj međimurskoj osnovnoj školi koju polaze pripadnici romske nacionalne manjine.

Berta Bregović, 6.b

Čitanjem do zvijezda

I ove školske godine provodio se projekt Hrvatske mreže školskih knjižničara Čitanjem do zvijezda – natjecanje u znanju i kreativnosti. Natjecanje se sastojalo od dva dijela - od kviza znanja i prezentacije plakata. Za sudjelovanje u Kvizu znanja natjecatelji su trebali pročitati četiri tinejdžerska romana - Imaš fejs? autorice Jasminke Tihi-Stepanić, Tajni leksikon Želimira Hercigonje, Twist na bazenu Jadranka Bitenca i Maturalac Branke Primorac. Najuspješniji su bili učenici Sara Logožar, Anja Škvorc i Luka Blažević iz 8. razreda koji su se kao ekipa plasirali na daljnje županijsko natjecanje koje se održalo 24. siječnja 2013. godine u OŠ Belica i osvojili 98 bodova. Tema je ovogodišnjeg natjecanja bio je suvremeni roman za mlade, stoga je za natjecanje bilo potrebno proučiti njegove odrednice u čitankama za hrvatski jezik. Isto tako, potrebno je bilo proučiti i životopis spisateljice Jasminke Tihi-Stepanić. Tema plakata bio je roman Jasminke Tihi-Stepanić "Imaš fejs!".

Berta Bregović, 6.b

Klokan bez granica

Klokan za pametne glavice

Pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i Hrvatskog matematičkog društva 21. ožujka 2013. godine održano je po 15. put Međunarodno matematičko natjecanje "Klokan bez granica", a sudjelovalo je 54 učenika naše škole. Prošle godine u isto vrijeme s približno

istim zadacima natjecali su se učenici diljem svijeta. Natjecalo se više od 6 800 000 učenika u 51 zemlji, što ovo natjecanje čini najvećim školskim natjecanjem svijeta. U Hrvatskoj je natjecanje održano u 362 osnovne i 68 srednjih škola u svim županijama, a učenici su se natjecali podijeljeni u šest kategorija. Cilj natjecanja je popularizirati matematiku i omogućiti širenje osnovne matematičke kulture.

Moto natjecanja je "bez selekcije, eliminacije i finala". Od 25. svibnja škole će poštom primiti nagrade, koje će biti uručene najbolje plasiranim učenicima. Među 10 % najboljih nalaze se i naši učenici Dino Srnec i Klara Mihalić iz 2. d razreda. Čestitamo!

Barbara Pleh, 6.b

Mesap Libar

Učenici posjetili Mesap Libar

Učenici od 1.do 3. razreda posjetili su u petak, 12. 4. 2013. Mesap "Libar" u Nedelišću. Prisustvovali su književnom susretu sa Željkom Horvat-Vukelja. Književnica je pričala svoje priče na zabavan i zanimljiv način pa je susret protekao u smijehu i veselju.

Fran Kirić, 3.a

Više cvijeća - manje smeća

Dana 26. travnja bila je dogovorena akcija sakupljanja smeća u kojoj su sudjelovali učenici sedmih razreda. Učiteljice Simona, Kristinka i Sandra su nam podijelile rukavice, vreće i razvrstale nas u tri grupe. Prva grupa je skupljala smeće na glavnoj cesti prema Gornjem Hrašćanu, druga prema Gornjem Mihaeljevcu, a treća prema Trnovcu. Krenuli smo u akciju. U grupi su po dvoje učenika imali jednu vreću koju je trebalo puniti. Jedni su hodali cestom, drugi po travi, a treći su čak sišli i u kanalić. Akcija je bila zabavna i bilo je lijepo što smo razgovarajući radili nešto korisno. Bili smo vrijedni i napunili vreće do kraja, a zatim smo se vratili natrag u školu. Učiteljica Simona nam je za uloženi

Vrijedni sedmaši u akciji

trud podijelila sendviče i sokove što je bilo baš lijepo od nje. Skupili smo toliko smeća da više nije ostalo praznih vreća. Pune smo vreće stavili na predviđeno mjesto, a sendviče u trbuh.

Nikola Oršuš, 7.b

Naš mali kaj

Osnovna škola Mursko Središće tradicionalno je organizirala 9. po redu manifestaciju „Naš mali kaj“, ali ovog puta u malo drugačijem konceptu. U prvom dijelu održao se kviz pod nazivom „Smo kaj pozabili“ u kojem se tročlane ekipe škola natječu u poznavanju starih kajkavskih riječi i izraza. Školu su predstavljali i kajkavske riječi i izraze u kvizu objasnjavali Benjamin Bratković (8.a), Nina Horvat (8.b) i Kristina Špoljarić (8.b).

U drugom dijelu organizirana je priredba „Zviraju reči i popevamo po domaćem“. U tom dijelu sudjelovala je Kristina Špoljarić, učenica 8.b razreda, sa svojom pjesmom "A kaj ve?". Mentorica im je bila učiteljica hrvatskoga jezika Kristinka Vugrinec.

Riječ smo dali njima

Program predškole

Uz suradnju i potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Međimurske županije i lokalne zajednice i dalje se provodi projekt predškolskog programa. Već 3. godinu zaredom program je cjelogodišnji u trajanju od 5.5 sati dnevno, a provodi se u Područnoj školi u Gornjem Hrašćanu. U Maloj školi trenutno borave tri odgojne skupine: **Točkice** - odgajateljica Simona Zoka; **Kučice** - odgajateljica Kristina Branilović; **Zvezdice** - odgajateljica Maja Vujnović.

Polaznici skupine Zvezdice rado su nas dočekali i bez straha, ali pomalo sramežljivo, odgovarali su na naša pitanja. Vrlo rado su nam ispričali što su sve naučili u Maloj školi, što im se posebno sviđa, koje aktivnosti vole, s kim se rado druže.

Skupina "Zvezdice"

Maja Vujnović, odgajateljica: U skupinu Zvezdice polazi ukupno 17 djece. Djeca redovito pohađaju Malu školu i vidi se ogroman napredak u svim segmentima u odnosu na početak rada u rujnu prošle godine. Djeca su naučila hrvatski jezik u razini koja im je potrebna u svakodnevnom sporazumijevanju. Rezultati bi bili još bolji kad bi se predškolski program produžio na dvije ili tri godine.

Mirela: Jako mi je lijepo u školi. Sviđa mi se dok se igramo, volim crtati. Imam prijateljicu Dejanu.

Marina: Lijepo mi je skakati. Imam puno prijatelja. Volim čitati i pisati.

Mišel: Lijepo mi je u maloj školi jer volim knjige. Učiteljica je jako dobra. Najviše volim pisati slova. Prijatelji su mi Valentino i Renato.

Renato: Lijepo mi je tu jer se puno igramo. Volim knjigu Nosku. Naučili smo tu puno slova. Lijepo je jer bojam bojanke.

Simon: Lijepo mi je. Naučio sam sva slova.

Zaposleni predškolci u uskršnjoj radionici

Karlo: Lijepo mi je tu jer ima puno igrački i jer smo naučili abecedu. Prijatelji su mi Simon i Renato. Odgajateljica je jako dobra i zove se Maja. Sviđa mi se.

Sabina: Lijepo je. Volim se igrati, crtati, slagati slagalice. Imam prijateljicu Maju.

Dijana: Volim se igrati i čitati knjige. Rado slažem puzzle. Znam već sva slova.

Lana: Volim se igrati na kompjuteru i slagati slagalicu. Znam brojeve.

Ljiljana: Znam čitati, pisati, crtati, brojiti do 100, slagati slagalice. Najviše volim slagalicu Doru.

Što li smo sastavili

Zorica: Ja volim čitati knjige i igrati se. Imam puno prijatelja, a najbolja mi je Dijana. Lijepo mi je crtati s flomasterima.

Skupina "Kučice"

Ulaskom u učionicu u kojoj boravi skupina Kućice dočekala su nas djeca spremna da nam otpjevaju pjesme koje su

0 Predškoli - ravnateljica

S obzirom da smo prostorno popunjeni u školi u Macincu, program predškole mora se odvijati u jedinim slobodnim učionicama i to u drugoj smjeni u Područnoj školi u Gornjem Hrašćanu. Sam početak je bio vrlo buran, no uzbuđenje je trajalo svega 2 dana. Naši predškolci najnormalnije odrađuju svoj program u 3 skupine (51 dijete) i pripremaju se za polazak u 1. razred.

naučili. Bilo ih je zanimljivo gledati budući da su imali i pratnju koju su činila 3 učenika na udaraljka. Vidjelo se da im ritam, a i melodija nikako nisu strani.

Kristina Branilović, odgajateljica: U skupini Kućice je 18 djece romske nacionalnosti. Marljivi su i znatiželjni. Polako usvajaju tiskana slova što smo počeli nakon Nove godine budući da smo do tada usvajali osnovne radne i higijenske navike. Napreduju i u osvajanju hrvatskog jezika.

Darija: Volim se igrati, znam pisati slova i brojeve. Imam puno prijatelja, a najbolja mi je Monika. Volim slagati kockice.

Natalija: Volim mijesiti tijesto i igrati se s kockama. Znam brojiti. Puno se igram s Lucijom, Sarom i Monikom.

Monika: Volim se igrati i učiti. Znam slova i brojke. Volim našu tetu Maju. Fino mi je jelo u školi. Imam puno prijatelja.

Sara: Lijepo mi je u školi. Imam puno prijatelja. Znam čitati i pisati. Najljepše mi je što učimo slova.

Mirela: Najljepše mi je čitati knjige i učiti. Ima puno prijatelja. Znam pisati.

Mateja: Najljepše mi je pisati. Imam puno prijatelja.

Valentino: Moja grupa se zove Kućice jer imamo puno lijepih igrački i kockica. Naučio sam brojeve od 1 do 5. Naučio sam i neka slova. Moja odgajateljica zove se Kristina. Želim učiti hrvatski jezik.

Krešo: Lijepo mi jer puno pjevamo i imam puno prijatelja: Ivan, Marko, Marta. Znam i neka slova i brojeve od 1 do 5. Volim crtati. Odgajateljica Kristina je jako dobra jer nas puno uči.

Danijel: Lijepo mi je jer se puno igramo. Sve mi se sviđa. Znam brojeve od 1 do 5. Odgajateljica Kristina je jako dobra jer nas puno uči. Omiljeno mi je igrati se s kockama.

Jagoda: Najljepše mi je kad se igramo. Znam čitati i pisati. Najbolja prijateljica mi je Natalija.

Kreativnost roditelja na radionicama

Skupina "Točkice"

Za vrijeme našeg dolaska djeca su imala slobodne aktivnosti. Zatekle smo ih smještene oko 3 stola - jedni su slagali puzzle, drugi su crtali, a treći se igrali slovima.

Simona Zoka, odgajateljica: Skupinu Točkice čini 8 djece hrvatske i 8 djece romske nacionalnosti. Međutim, djeca se jako lijepo slažu zajedno, međusobno se druže i igraju. Za njih ne postoje predrasude ni nikakav oblik diskriminacije. Među njima nema velikih odstupanja u znanju.

Valentina: Volim tetu Simonu. Volim učiti i pisati zadaću. Volim jelo koje skuha kuharice. Znam pisati i znam brojeve do 5. Ima puno prijatelja koji se zovu Lea, Vanesa, Lorena i Anamarija.

Dominik: Volim tetu Simonu. Volim se igrati i slagati puzzle. To su mi najdraže igračke. Znam pisati i brojiti do 20. Imam puno prijatelja.

Aleksandar: Volim se igrati s prijateljima. U školi crtamo i bojamo. Znam pisati i brojiti. Crtam cvjetice, sunce, kuću, drvo.

Anamarija: Najljepše mi je slagati puzzle. Najbolja prijateljica mi je Vanesa.

Znam čitati i pisati. Dok odrastem želim biti krojačica.

Rosana: Lijepo mi je tu jer je teta dobra. volim učiti slova i brojeve. Imamo puno zadaće. Najteže mi je učiti slova. Volim se igrati s životinjama. Hrana koju jedemo je fina.

Dino: Lijepo mi je tu jer se igramo i pjevamo pjesme. Volim čitati i učiti brojeve. Zadaća mi je laka. Igram se s prijateljima.

Seleman: Lijepo mi je jer se igram s prijateljima. Lijepo mi je učiti slova. Znam brojiti do 8. Prijatelji su mi Benjamin, Patrik, Dino, Valentina. Teta Simona je jako dobra. Omiljene igračke su mi male gumene životinje. Znam čitati. Lijepo mi je pjevati pjesme. Brat mi se zove Leon i mlađi je od mene.

Mogu ja to!

Filip: Lijepo mi je u školi. Volim se igrati i pjevati. Znam brojiti do 12.

Patrik: Volim se igrati s prijateljima. Volim crtati. Najbolji prijatelj mi je Aleksandar.

Vanesa: Volim crtati i slagati puzzle. Znam pisati. Imam puno prijatelja. Žao mi je dok idemo doma.

Aktivnosti u Predškoli

Posjet književnika iz Litve - Vjerovili ili ne, gost u našoj Maloj školi bio je pjesnik i književnik iz Litve - Kestutis Kasparavičius. U Gornji Hrašćan stigao s profesoricom Mirjanom Bračko koja je prevela sve njegove naslove na hrvatski jezik, a pomogla je i u komunikaciji s našim dragim gostom. Pisac je najprije pročitao priču "Leteća slova" na litavskom jeziku i djeci najavio da će sudjelovati u izradi ilustracije iz te priče. Pripremio je tri skice formata 2x1 m koje su razigrani prstići naših predškolaca trebali obojati uljnim pastelama. Svaka grupa bila je zadužena za svoju ilustraciju. Kestutis se strpljivo i predano kretao od djeteta do djeteta te svakome objašnjavao što i kako treba raditi, ostavljajući im prostora da izraze svoju kreativnost i svoj pogled na svijet. Budući da priča "Leteća slova" govori o slovima koja su ispadala iz knjiga na gradić u kojem nitko nije čitao, svako dijete dobilo je pečat s početnim slovom svoga imena te je trebalo ukasiti crtež upravo tim slovom. Rezultat radionice su tri potpuno različita crteža, a svaki je poseban na svoj način.

Izlet u Zagreb - Polaznici Male škole sa svojim su odgajateljicama jednog nedavnog proljetnog dana otputovali u Zagreb - na izlet. Po-

sjetili su Zoološki vrt. Šetali su i razgledavali životinje, a nakon što su zadovoljili svoje znatiželjne glavice, počastili su se sladoledom i poigrali na obližnjem dječjem igralištu. Djeci je to bio nezaboravan događaj zato što je mnogima ovo prvo putovanje van zavičaja.

Posjet školi u Macincu - 23. travnja došli su u posjet Matičnoj školi u Macincu. Smjestili su se u jednu učionicu gdje su učenici razredne nastave pripremili kratku priredbu za njih. Nakon priredbe obišli su školske prostorije - učionice, garderobe, blagovaonu i knjižnicu, budući da već jesenas kreću u 1. razred u Matičnoj školi.

Odlazak u romsko naselje Parag - Od početka školske godine djeca željno iščekuju posjet romskom naselju Parag. Iz tog su razloga 19. travnja stigli u školu uzbuđeni. U poslijepodnevnim satima autobusi su ih odveli do njihovog naselja gdje su šetali i ponosno pokazivali gdje žive.

Dan sporta - 15. svibnja obilježili su Dan sporta. Zajedno s prijateljima iz razredne nastave sudjelovali su u igrama koje su organizirali učitelji, učiteljice i odgajateljice. Skakali su u vreći, igrali graničare, trčali štafetu, loptama gađali koš. Dobro su se zabavili i na kraju svega počastili - sladoledom.

Emma Smrtić, Barbara Pleh i Berta Bregović, 6.b

Uspješan završetak uspješnog projekta

U protekle dvije godine, Pučko otvoreno učilište "Korak po korak" iz Zagreba u suradnji s tri međimurske osnovne škole provodilo je projekt "Pružanje podrške roditeljima romske nacionalnosti u odgoju i obrazovanju njihove djece". Naša škola aktivno se uključila se u provođenje projekta te ga uspješno okončala u travnju ove godine.

Voditelji radionica na okupu

Projekt je obuhvatio roditelje djece koja polaze program Predškole. Okupili smo dvije grupe roditelja, ukupno njih 32. Svaka grupa jednom tjedno dolazila je na radionice koje su provodili učiteljica Vesna Perhoč, ravnateljica Božena Dogša, defektologinja Simona Borko te romski pomagač Danijel Bogdan. Voditelji radionica poučavali su roditelje kako mogu pomoći svojoj djeci u savladavanju predčitalačkih i predmatematičkih vještina te pisanju domaćih zadaća. Osim toga, na svakoj radionici obrađivali su odgojne teme: komunikacija s djetetom, koncept nagrade i kazne, briga o zdravlju djeteta, odnosi u obitelji i sl. Najveseliji dio svake radionice definitivno je bila pauza, kada su

Rad roditelja i djece kod kuće

se uz kavu i grickalice pretresale svakodnevne teme: razmjenjivali recepti i savjeti te dijelili svakodnevni doživljaji.

Iako je u osnovi namijenjen roditeljima Romima, ponosni smo što je u njega bilo uključeno ukupno sedam majki Hrvatica, koje su na taj način imale priliku upoznati romske roditelje te spoznati da imaju mnogo zajedničkog s njima. Početna distanca ubrzo je prevladana te je uslijedilo opušteno druženje te zblizavanje oko zajedničkog cilja: biti što bolji roditelj svome djetetu. Projekt je trajao dvije godine te je kroz njega prošlo oko 60 roditelja. Naša druženja i doživljaje u protekle dvije godine objektovala je medijska grupa naše škole pod vodstvom učiteljice Kristinke Vugrinec, snimivši dva kratka dokumentarna filma: "Koračajmo zajedno" te "Koraci u nama".

Završetak uspješne suradnje s roditeljima okrunjen je zajedničkim izletom svih roditelja i voditelja koji su u ovoj školskoj godini sudjelovali u projektu. Izlet je održan u petak, 17. 5. 2013. Povezali smo se s grupama iz Osnovne škole Orehovica te Područne škole Držimurec te je zajednički uživali u krajolicima našeg malog Međimurja. Unatoč jutarnjoj kiši, vrijeme se razvedrilo pa smo posjetili Žabnik te kompleks "Cimper" u Murskom Središću. U Žabniku smo posjetili najsjeverniju turističku točku Hrvatske, stari mlin na Muri te prošetali uz Muru, pod vodstvom Zorana Šardija, nadzornika iz Javne ustanove za zaštitu prirode Međimurske Županije. U Žabniku smo se osvježili sokovima i domaćim kolačima te nastavili put Murskog Središća. U kompleksu "Cimper" obišli smo spomen dom međimorskog rudarstva te pogone pivnice i destilerije. Nakon ručka i kave, druženje smo nastavili uz sportske igre, što je polučilo obilje smijeha i zabave. Roditelji su oduševljeno otišli kućama, raspitujući se hoćemo li projekt (i izlet) ponoviti i sljedeće školske godine.

Simona Borko, defektologinja

Rekli su nam o radionicama...

Radeći s roditeljima postala sam bogatija za jedno prekrasno iskustvo. Uživala sam u poticajnom ozračju. Lijepo je raditi u zajednici koja se međusobno poveže i surađuje s ciljem da djeci pruži kvalitetnu pomoć i podršku.

Vesna Perhoč, učiteljica

Da su naši roditelji mogli dolaziti na ovakve radionice, nama bi bilo puno bolje u životu. Mi smo dobili mogućnost učiti kako biti dobar roditelj, kako pomoći svojoj djeci. Jako sam sretna zbog svega što smo napravili i naučili.

Spomenka Ignac

Dvije godine zaredom sudjelovala sam na radionicama. Ne bih baš ništa mijenjala. Bilo nam je jako lijepo i poučno. Nadam se da će se radionice nastaviti i druge godine jer je puno roditelja kojima trebaju ovakve radionice.

Andela Oršoš

Od početka nisam vjerovala da mogu nešto novo naučiti, budući da već imam troje starije djece. Međutim, shvatila sam da, ne samo da mogu mnogo naučiti, nego mogu i drugima pomoći svojim savjetom, iskustvom i dobrom voljom. Mislim da je važno da roditelji dobiju priliku međusobno se upoznati i povezati prije polaska njihove djece u 1. razred.

Danica Košak

Radionice su mi puno pomogle u radu s mojom kćeri Leom kod kuće. Lea je obožavala slikovnice i svaku smo trebali čitati tako dugo dok je nije naučila napamet.

Dijana Bogdan

Volim dolaziti na radionice. Nisam propustila niti jednu radionicu do sada. Lijepo mi je ovdje i jako dobro se osjećam.

Radmila Pec

Volontiranje - starije osobe oko nas

Učenici 2.a, 2.b, 2.c, 2.d razreda i učitelji: Ines Lesar, Jasna Murković, Vesna Perhoč i Zvonimir Sabol tijekom školske godine 2012./2013. provode projekt Volontiranje – starije osobe oko nas. Cilj njihovog projekta je da kroz volontiranje pokušaju promijeniti svijest o sebi i svojim doprinosom unesu pozitivne promjene u zajednicu u kojoj žive.

U svom su istraživanju provodili rasprave, izrađivali su plakate, a u sve svoje aktivnosti uključili su i roditelje. Dio projekta odradili su i na terenu - posjetili su gospođu Ljubicu Bratković. Ona ima veliku obitelj koja je voli i pohađuje, ali živi sama. Jako voli djecu i rado priča priče o svom životu.

Na druženju kod bake Ljubice

Tin: Volonterski ured bavi se pomaganjem i pružanjem pomoći svima kojima je ona potrebna. Volonterski uredi imaju glavni cilj promicati volontiranje i na taj način pomoći mladima i nezaposlenima da usavrše svoja znanja i vještine, a možda i nađu zaposlenje. U Trnovcu je volonter moja baka koja pomaže ljudima oboljelima od multiple skleroze preko udruge u Čakovcu. Pomaže im u rješavanju njihovih problema.

Lea: Kod bake Ljubice mi je bilo lijepo. Išli smo: Dolores, David, Katja, Bruno, Sebastijan, učiteljica Ines, učiteljica Klaudija i ja. Baka Ljubica nam je dala kekse, bombone i čips. Slikali smo se s bakom Ljubicom i malo smo

razgledali kuću. Baka nam je rekla da ima 11 unuka i 14 praunuka. Nosili smo joj mali poklon jer smo je htjeli razveseliti za Božić.

Sebastijan: Bilo mi je lijepo kad smo kod bake Ljubice dobili bombone, kekse i čips. Pokazala nam je svoju sobu i lijepe slike u njoj. Pričala nam je priče iz svog života. Ima lijepu kuću. Igrali smo se i vani na dvorištu.

Bruno: Fran, Sebastijan, Katja, Lea, Dolores, učiteljica i ja, išli smo baki Ljubicu u posjet. Pokazala nam je staju, svinjac i starinske strojeve. Vidjeli smo i njezin WC koji je ukasila novinama. Počastila nas je i pričala priče o svom životu i svojoj djeci. Pokazala nam je svoje starinske ormare, krevet i drugo. Najviše mi se sviđelo kad nam je pokazala korito u kojemu su nekad kupali djecu. Penjali smo se po brijegu iza kuće i pili vodu iz bunara. Baka i učiteljica su razgovarale tko gdje živi.

Katja: Baka Ljubica nam je pokazala starinske stvari. To je bilo korito gdje su nekad kupali djecu i gdje su šivali. Bilo nam je zanimljivo. Ponudila nam je bombone. Učiteljica je razgovarala s bakom, a mi smo se penjali po brijegu i bili smo jako žedni. Ponudila nas je vodom. Nije imala vodu na pipu, nego u loncu. Imala je i puno narcisa, a ja sam joj nabrala ljubičice.

Posjetili su i gospođu Anu iz Trnovca i napisali nekoliko rečenica o tome. Posjet je dogovorila i organizirala Nives iz razreda.

Nives, Vjeran, Tin i Rebeka: Draga baka Anka! Kod vas nam je bilo lijepo kad ste nam ponudili slatkiše i sokove i kad ste nam govorili o ratu i kako se nekad živjelo. Žao nam je što vas bole noge. Želimo da ozdravite. Drago nam je što smo vas upoznali. Najljepše nam je bilo kako ste bili ljubazni prema nama. Želimo vam sreću i veselje.

Druženje s bakom Anom

19. ožujka ugostili su štićenike CARITASOVOG DNEVNOG BORAVKA „ANTUN BOGDAN“: Kristinu, Magdalenu i Silviju te njihove pratitelje. U tom domu smještena su djeca s teškim oštećenjima. Profesorica Vinka predstavila je ustanovu, a gospođe Ljubica i Jelena govorile su na koji način volontiraju u domu. Nakon zajedničkog uvodnog dijela, gosti su nastavili druženje s učenicima 2. C razreda.

Ugostili smo štićenike Caritasovog doma

U ponedjeljak, 18.2.2013. ugostili su ekološku grupu 2. OŠ Čakovac i njihovu učiteljicu Martu. Mladi ekolozi upoznali su ih sa svojim aktivnostima vezanim uz volontiranje u skloništu za napuštene životinje „Prijatelji“ u Čakovcu. Govorili su o svojim razlozima pomaganja u skloništu i na kraju pokazali film o psima koji su tamo smješteni. Učenici su odlučili pomoći napuštenim životinjama. Skupljat će novac za kojim će kupiti hranu za napuštene pse i tako će svaki razred postati „kum“ jednom psu iz skloništa „Prijatelji“.

Priča o zajedništvu

Postoji jedan razred sasvim običan, ali vrlo poseban. Krasi ga zajedništvo i međusobno pomaganje učenika dviju različitih nacionalnosti. Od 1. razreda zajedno sjede u klupama, potiču i hrabre jedni druge. Sada su već malo veći, ali zajedništvo među njima ostalo je i dalje nepromjenjivo. Najvjerniji prikaz svojeg školskog života izrazili su oni sami, a i njihovi razrednici, bivši i sadašnji. Ovo je priča o 6. a razredu.

Poseban razred - 6.a

Od prvog smo se razreda svi slagali i nije nam bilo čudno družiti se s Romima. Svakog smo dana na početku nastave sjeli u krug, pozdravili se i podijelili novosti. Učiteljica nas je tako rasporedila da si međusobno pomažemo. Mi smo Romima pomagali kako bi što bolje razumjeli hrvatski, a oni su nas učili romski. Zajedno smo se igrali, oni su nas učili njihove igre, a mi njih naše. Kao razred smo se uvijek slagali, a tako je i danas.

Dejan Goričanec i Karlo Koprivec

Meni je na početku bilo malo čudno što smo u razredu pomiješani Hrvati i Romi, ali odmah sam shvatio kako oni nisu loši, kako ne rade nered kao što neki misle. Odmah smo navikli jedni na druge i nije bilo predrasuda. Učiteljica Vesna Perhoč stavljala nas je u grupe i naučili smo raditi zajedno, pomagati si. Ubrzo smo došli do 5. razreda i mi smo mislili da će nas premiješati, a to nikako nismo htjeli. Učiteljica Vesna je znala da mi kao razred dobro funkcioniramo i da ne bi bilo pametno razdvajati nas pa se sigurno ona potrudila da ostanemo zajedno. Hvala joj!

Davorin Štefulj

Kad sam u 4. razredu došao u ovaj razred, odmah su me prihvatili i prilagodio sam se. Jako mi je bilo lijepo i sa učiteljicom Vesnom jer nije bila stroga. Kad ne bismo nešto razumjeli, ona i nam lijepo objasnila. Kad bismo se svađali oko nečega, već nakon 5 minuta bismo se zajedno družili i kroz učenje zabavljali. Kad smo bili kod Leona, skoro cijeli razred, njegova mama nas je zabavljala, igrali smo se zajedničke igre, jeli tortu i slatkiše. Često smo se mi dečki sastajali na njihovoj kama. Nadam se da ćemo se do 8. razreda tako slagati.

Denis Horvat

Prvi put kad smo došli u ovu školu, bilo nam je sve nepoznato, nismo znali gdje se što nalazi. Bili smo izgubljeni, ali, srećom, naša učiteljica Vesna Perhoč i prijatelji iz razreda pomogli su nam u boljem snalaženju. Prvi put kad smo se upoznali, nismo baš previše pričali s Hrvatima jer smo se sramili. Ali kada smo se bolje upoznali, udružili smo se i do sada se nismo razdvajali. To nam puno znači. Bilo je i svađa, ali učiteljica nas je učila da se ne smijemo svađati jer to nije dobra stvar. Kada bismo išli na izlet, držali bismo se zajedno da se ne bi tko izgubio. Na velikom odmoru okupili smo se u krugu i igrali razne igre. Svake godine su nam se pridružili i neki novi učenici koji su bili sramežljivi, ali kada su vidjeli kako se mi lijepo družimo sa Hrvatima, pridružili su nam se i oni. Dunja jedno vrijeme nije ništa pričala i odmah se zacrvenjela kad bi nešto rekla. Ali navikla se pa više nije takva. Sad je dobra frendica, cool cura, pristojna.

Anita Ignac i Dunja Oršuš

U prvi razred došlo je 16 različitih đaka; svaki od njih je po nečemu bio poseban i drugačiji. Ono što je meni bilo (i je) bitno, je da stvorimo zajednicu u kojoj će svatko biti važan i u kojoj će svatko imati priliku za uspjeh. I tako smo se učili međusobnom razumijevanju, prihvaćanju različitosti, poticanju,

To su oni prije nekoliko godina

poštovanju i pomaganju, toleranciji... Učili smo kako raditi u timu i iskoristiti sposobnosti svakog člana. Važno je bilo da svi sudjelujemo. Znali smo da jedino potičući jedni druge možemo uspjeti. Bilo je predivno gledati kako jedni druge bodre i prihvaćaju. Naravno, bilo je i problema i sukoba, ali uvijek smo to rješavali razgovorom. To zajedništvo ste mogli osjetiti kad ste ušli u razred. I u tom razredu svi smo se osjećali dobro. Veoma sam ponosna na njih. Povremeno me posjete pa tako saznam što se događa. Dođu i pomagati mojim đacima u 2. razredu na satove dopunske nastave. Rade s njima matematiku, vježbaju s njima čitanje i pisanje. Naprosto su divni.

Vesna Perhoč,
njihova učiteljica u nižim razredima

6.a razred je kombinacija zaista neobičnih osobina. Svaki učitelj koji upozna učenike 6.a razreda odmah uočava njihovu marljivost, odgovornost i ozbiljnost. Ali tu je i niz drugih, ovima naoko suprotstavljenih, osobina koje ih krasi. Njihova duhovitost i opuštenost su nešto što me najviše oduševljava kod njih. U takvoj atmosferi povijest ljudskog roda, osim ozbiljnih i detaljnih proučavanja, ne ostaje pošteđena ni pronalaska smiješnih i zabavnih detalja. Ipak, nakon dvogodišnjeg druženja, zajedništvo i uzajamno pomaganje treba izdvojiti kao osobine koje zaslužuju najviše pohvala.

Nenad Martinec,
njihov sadašnji razrednik

Kako sam postala znanstvenica

Bila sam obična djevojka bez posla. Kad sam išla na razgovor za posao, uvijek su mi rekli: "Nažalost, niste dobili posao." "Pa što je s vama ljudi?", uvijek pomislim baš to. Radila sam u cirkusu. Bila sam akrobat, ali kad su shvatili da nisam za to, odmah su me otpustili. U drugom poslu puno sam se svađala i okrivili su me da sam udarila svog kolegu. U trećem sam prigovarala da ne želim prvo niti drugo. Glumila sam, ali zaboravljala tekst: "Oprostite, samo da se sjetim", govorila sam pred gledateljima. Prošle su godine, a ja sam mislila: "Pa kad će taj posao?" Napokon, našla sam savršen posao za mene. Povikala sam iz svega glasa: "Bit ću znanstvenik!" To je bio užitak. Samo sam govorila: "500 kn po otkriću. Jao kako volim svoj posao!" Zaključila sam da je to moj najbolji posao.

Nika Germek 4.a

Melita Oršoš, 7. a

Voda

Ona teče,
stalno kruži,
u oblacima se skriva.
Zemljicu moči
i vlagu joj daje.
Nama čaj i juhu sprema,
u moru nas kupa,
u rijeci hladi.
I uvijek teče,
uvijek kruži...

Tea Štampar, 3.a

Snježana Balog, 6. e

Prijateljstvo

Za mene je prijateljstvo jako bitno, osjećam se bogatijom. Jako sam sretna što postoje i neki ljudi, jako dobri. Ja mislim da svakom koga sretnem trebam dati ruku. Neki su ljudi jako sebični. Ne bih mogla tako nastupiti. Prijateljstvo je bogatstvo koje imamo. Ja sam jako zadovoljna, neki i nisu baš zadovoljni sa svojim prijateljima. Dakle, ja želim reći da sam jako bogata što imam jako puno prijatelja i prijateljica. No, nisam ni ja zločesta sa svojim prijateljima i prijateljicama kao što su drugi. Volim biti u društvu s prijateljima koje poznajem. Ako nađem neko društvo, a tamo ima više njih koje ne poznajem, mogu se sprijateljiti s njima. Mislim da sam dosta bogata sa svojim prijateljima i prijateljicama.

Nataša Kalanjoš, 6.d

Romana Balog, 6. a

Riječi

Postoje lijepe riječi
Iako ih je reći.
Kad ti netko nešto da
ti mu zahvali i reci HVALA.
Tu se nalaze i ružne riječi.
To su riječi pogrdne, bezobrazne.
Nije ih lijepo čuti
zato bolje šuti.
Budi iskren i govori nježne riječi
jer te te vodi sreći.

Dina Blažević, 5.a

Moja obitelj

Moja obitelj i ja smo jako sretni. Moja obitelj je jako dobra po tome što su pristojni i znaju kako se treba ponašati, znaju pisati i razumjeti neke ljude koji to uopće ništa ne znaju. Moja sestra je jako sretna zato što hoda u školu i sretna je što ima jako dobre prijatelje. Ja sam sretna zbog toga što pohađam školu i zbog toga što imam takve divne roditelje. Oni me podupiru u svemu, npr. hodati u školu, biti pristojna, završiti školu i naći neki posao kako bih u životu nešto zarađivala. To će mi u životu biti potrebno. Zato mi je obitelj potrebna u životu, a najviše mi je važna majka jer mi daje jako pametne i divne savjete.

Kristina Ignac, 6.c

Moja mama

Moja mama je dražesna i brižna.
Uvijek pazi na nas
da bude sve u redu.
Kao da čuva ravnotežu na ledu.
Moja mama prati modu,
čisti moju sobu,
družuje se s nama
i pazi da ne bude galama.
Čisti, pegla i kuha.
Najbolja je njena juha!
Ja je volim jako
da ni ne zna kako!

Elena Horvat, 4. d

Zima

Zima klima
Nama nije zima.
Srca vruća
Pokraj peći
Hoće reći
Mi smo sretni.

Vani snijeg, bjelina,
Na grani vrana
Gladna, jadna
Čeka mene
Jurim van.
Prosinac stiže
Sve je bliže.
Dolaze blagdani,
Godina Nova.

Rebeka Košak, 4.a

Dolores Lovrenčić, 3. a

Baka i deda

Moji baka i deda
skupa su četrdeset let.
Oni mi veliju
da v životu ljubav
čuda pomaže
i da srce niđdor ne laže.
Deda baku joko rad ima,
a baka veli,
dok je deda tu,
da joj v srcu
neje zima.
Jo bi štela
da baka i deda
išče duĝo živijo
i svojo ljubav
sima nam podeljijo.

Nika Germek, 4.a

Putovanje s kapljicom kiše

Krenula sam doma iz škole. Počela je padati kiša pa sam rastvorila kišobran. I tako sam hodala i hodala, a kapi su postajale sve veće.

Odjednom sam začula neko jecanje. Zastala sam i pomislila: "To jecanje sigurno dopire iz susjedstva. "Krenula sam dalje i nastavila svojim putem. Nakon nekoliko koraka opet sam začula to isto jecanje. Sad mi se čini da dopire sa vrha mog kišobrana. I gle, stvarno!"

Tu je stajala velika, debela kap i jecala: "Ajoj, dosad sam spavala u mekim oblacima, a sad ću nestati u velikoj travi."

Kad sam to čula, pohitala sam kući. Na prozor svoje sobe stavila sam maramicu, a na maramicu sam položila kapljicu. Otišla sam joj po još vode, a kad sam se vratila vidjela sam da kapljice više nema. Kiša je prestala, zasjalo je sunce i pojavila se šarena duga. Možda me s nje promatra moja kapljica.

Elena Horvat, 4. d

Moja mama

Moja mama ima plave oči i mršava je.
Svaku večer mi priča bajke.
Ona me je vozila u vrtić.
Ja svoju mamu najviše volim.

Leona Mesarić, 1.a

Radosno proljeće

Galeb leti iznad mora,
sunce sije pokraj bora.
Ptice dođu u proljeće,
maleni cvrčci slijeću na drveće.
Iz čovjekovih ruku
padne slatka slamčica
i pčela zazuju "Zzz, ondje je slatkica!".
Grančica padne na okruglu zemlju,
svijet se okrene tri put na trnju.
Kornjača se veseli jer slobodno hoda,
u potocima brzo teče voda.
Riba pliva,
a leptir duboki san sniva.

Iva Novak, 5.a

Magdalena Silaj, 8. a

I mi smo djeca

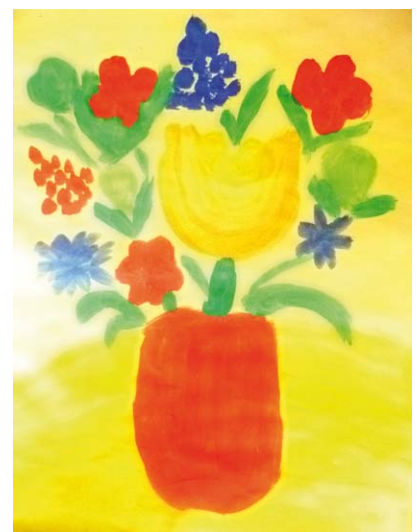
Ja sam Romkinja. Živim u romskom naselju. Željela bih da se noću ne puštaju pjesme da u miru i tišini prespavamo noć. Kada vidim da mame i tate tuku svoju djecu, pitam se zašto ih tuku?

Sretna sam što imam prijatelje i sretna sam što mama i tata ne puše i ne piju. Ja se ponosim s cijelom svojom obitelji.

Neke obitelji nemaju što jesti. Nama se to nikad nije dogodilo. Sretna sam što idem u školu i nadam se da ću postati trgovačka inspektorica. Nije mi važno jesam li Romkinja ili Hrvatica.

Meni je glavno da sam dobar čovjek dobre duše.

Dunja Pec, 4.b

Vesna Ignac, 3. a

Moj otac

Moj otac zove se Martin. On na-
žalost više nije s nama. Imao je 52
godine i živio je u Paragu. Bio je jako
dobar prema meni i jako sam ga volio.
Često plačem za njih jer mi je još uvi-
jek u srcu i zauvijek će biti. Puno mi
fali i jako sam žalostan što ga više ne
mogu vidjeti. Ponekad ga sanjam kao
da spava s nama. Suze mi teku uvijek
kad se sjetim da ga nema. Kad vidim
njegove slike, mislim da je još živ, ako
da nije umro. Puno vremena sam pro-
vodio s njim. Kada smo skupa išli do
vode, pecali smo ribe. Kada smo igra-
li nogomet, bio je sav mokar. Nakon
toga smo išli po vrganje i našli smo ih
punu vrećicu. Dok smo uhvatili zmiju
u šumi, pobjegli smo u auto i doma.
Pred svima smo se hvalili da smo ulo-
vili zmiju. Uvijek ću ga se sjećati, do
kraja života.

Dražen Oršoš, 5. e

Anja Škvorc, 8. a

Da sam ja drvo

Da sam ja drvo živjela bi u šumi na
visokoj planini. Družila bi se s drugim
drvećem, šumskim životinjama i cvi-
jećem. Ujutro bi me budilo Sunce, a
uvečer bi Mjesec čitao priče. Vjetar bi
mi češljao grane, a kiša me umivala i
tuširala moje lišće. Hranu bi dobivala
od trave i plodova. Igrala bi razne igre
s prijateljima iz šume. Vjeverica bi mo-
gla kod mene spavati zimski san. Pti-
ce bi me zabavljale svojom pjesmom.
Smijala bi se djeci koja bi došla na
izlet u šumu i zabavljala se s njima.
Nikad mi ne bi bilo dosadno jer bi ima-
la društvo.

Branka Branilović, 2.d

Zemlja

*Ona je starica sijeda,
milijune godina već je tu.
Sunce se brine za nju.*

*Svjetlo joj daje
i toplo je grije.
Kad joj je vruće,
rosom je hladi,
oblake zove
i kišom je mije.*

Dolores Lovrenčić, 3.a

Matea Balog, 1. a

Moja mama

*Ima svetle losi,
blage oči
i navek se smeje.*

*Joko je dobra.
Čuvle me i pozi,
sega mi kupi,
sega mi do.*

*Rada ima cvetje,
a najvećše bogatstvo
smo joj brat i jo.*

Tea Štampar, 3.a

Monika Marcioš, 8. b

Čovjeka ne čini odijelo, već djelo

Čovjeka ne čini odijelo, već djelo.
Nekima je to kao šala, samo rečenica
bez značenja. Ali, neki to znaju cijeniti.
Ljudi bez novaca, hrane, vode, krova
nad glavom... Ipak, svaki je čovjek po-
seban na svoj način. Svi smo mi razli-
čiti, ali to nije razlog da je netko dobra
osoba, netko loša. Svi mi imamo svoje
"JA" te različite snove, interese.

Problem su neke cure u našoj školi.
Znam, vrijeme je i razdoblje puberteta.
Misle da su pametne i važne, ismija-
vaju druge, a one su kao "najbolje u
školi, centar svijeta". Kao da se cijeli
svijet vrti oko njih. Meni one nisu oso-
bito dobre osobe. Možda se u društvu
prave važne, a razlog je dokazivanje,
ali nekad stvarno pretjeraju. Skupa
odjeća, obuća, izlasci do jutra, skupa
šminka, lice bez ijedne bubuljice, tri
kile pudera na sebi i već si u njihovom
svijetu prihvaćen. Prave se savršene,
a zapravo su daleko od toga.

I umjesto da budeš normalna oso-
ba, da budeš svoj, mijenjaš sebe u
osobu kakvu drugi žele da budeš. A
zašto? Zato što slušajući njihove ko-
mentare i sve ono loše što govore i
lažu o tebi, uzimaš k srcu te se od-
lučuješ mijenjati. E, pa nemoj! Drugi
toga nisu vrijedni. Budi svoj, ne slušaj
druge i živi svoj život, a ne život kakav
su drugi zamislili!

Jelena Rebernik, 7.a

Moja mama

*Moja mama voli kuhati.
Jako se veseli
kad u školi dobijem pet.
Ja volim nju
i ona mene.*

Tomica Ignac, 1.a

Moja mama

*Moja mama se zove Tanja.
Ima smeđu kosu i zelene oči.
Ona je trudna. Meni je lijepa.
Igra se sa mnom s igračkama.
Jako je dobra.*

Tena Treska, 1.a

Snježni ogrtač

Zima je. Već tjedan dana pada snijeg. Vani je hladno. Neke grane već i pupaju od težine snijega. Biljke su se sakrile ispod snijega. Neke životinje su otišle spavati. Kada sam danas išla u školu, vidjela sam ptičice kako lete. Naselje je sve bijelo. Kuće su isto bijele. Ljudi čiste snijeg. Ja se osjećam jako radosno kada pada snijeg. Tata i ja smo gradili snjegovića i grudali smo se. Kada sam išla u školu moj brat me grudao i ja sam zbog toga bila jako sretna.

Vanesa Balog, 4.b

Denis Drk, 7. a

Srušena lipa

U dvorištu škole bila je jedna lipa. Ta lipa je bila stara 101 godinu. Djeca koja su pohađala tu školu, voljela su se igrati ispod nje. Jednog dana lipa se jako razboljela. Djeca su istrčala iz učionice i otišla pogledati lipu. Kada su vidjela lipu, odmah su se prestrašila. Lipa je jako kašljala pa je zarazila pola učenika. Učiteljice, učitelji, kuharica i domar su otišli u zbornicu i dogovorili se da lipa ne može više biti ovdje i da je treba srušiti. Kad su to djeca čula, počela su plakati. Srušili su lipu i odvezli je na smetlište. Kad su učiteljice i učitelji bili u zbornici, djeca su pronašla sjeme lipe. Dječaci su iskopali rupu, a djevojčice stavile sjeme u tu veliku rupu. U dvorištu škole izrasla je nova lipa. Domar je pozvao novinare da poslikaju lipu. Svima je lipa bila čudna, a onda su shvatili da je drvo posađeno naopačke. Djeca su iskopala rupu i ispod te velike rupe uživala u lijepom zelenom lišću. Ležali su i sunčali se. Djeca su priznala da im je taj dan u školi bio najljepši.

Jana Jakup, 3.d

David Lovrenčić, 1. a

Želim da sva djeca budu sretna

Ja želim da sva djeca budu sretna i vesela. Ako je netko tužan možemo ga mi utješiti da bude sretan, a i roditelji bi trebali razmišljati o svojem ponašanju. Oni bi se trebali prestati tući pa se ni djeca ne bi tukla. Svi bi bili samo sretni i veseli. Djeca su tužna kad moraju ići prositi od kuće do kuće. Kad dođu doma žalosna su jer nemaju što za jesti, samo ih usrećuje igra, a još kad nešto dobiju od roditelja onda su još sretnija.

Dunja Pec, 4.b

Želim da sva djeca budu sretna, da ne bude gladnih i prljavih, već samo urednih, pristojnih, marljivih. Ne želim da se tata i mama svađaju. Želim samo da budu smireni. Želim da sva djeca imaju bilježnice, olovke, da svi imaju kruha i hranu. Kad me tata udari, onda sam tužan. Sretan sam kad prijatelji dođu po mene i idemo se igrati.

Nenad Oršuš, 4.b

Valentino Treska, 4. a

Zašto će mi nedostajati zima?

Zašto će mi neostajati zima?
Pitanje je teško.

Lijepo zimske igre pobjegle su
Sa snijegom.

Veselo grudanje sunce
Je uzelo.

Slaganje kuća od snijega
Uzeli su oblaci.

Ali zbog jedne stvari
Veseli moramo biti
Jer stiglo je sunce
Proljeće doputovalo.

Rebeka Košak, 4.a

Martina Oršoš, 8. b

Sunce

Sunce je okruglo
i žuto kao jaje.

Svjetlo nam daje
i toplo nas grije.

Zrakama cvijeće dodiruje,
travu zeleni
i sve nas miluje.

Vesna Ignac, 3.a

Zeko

Prošla hladna zima,
sunce ugrijalo.

Zeko jaja skuplja
i proljetne boje sprema.

Neka pisanica bude:
kao sunce žuta,
kao nebo plava,
zeleno kao trava.
Kao ljubičica ljubičasta,
kao visibaba bijela
ili šarena cijela.

Dolores Lovrenčić, 3.a

Obilježili smo Dan Roma

Kada... kako...?

Svjetski dan Roma obilježava se od 1971. godine kada je 8. travnja u Londonu održan prvi svjetski kongres Roma. I u našoj je školi već niz godina taj dan - poseban. Svi su ga učenici obilježili prigodnim programom. Donosimo ga u nastavku.

Dan Roma u predmetnoj nastavi

I učenici od 5. do 8. razreda pripremili su prigodan program kojim su obilježili Dan Roma. Voditelji Danijel Balog i Melita Oršoš iz 7.a program su otvorili Legendom o postanku Roma. Učenicima se potom obratila ravnateljica škole gđa Božena Dogša ukazujući im na važnost školovanja i međusobnog druženja i pomaganja. Nakon toga je nastupio 5.e razred koji je izveo igrokaz „Ogledalce“ na romskom jeziku. Učenici 6.d uprizorili su ulomak iz romana „Kraljević i prosjak“, lektire za

Romski zbor

6. razred. Stihove o ljubavi kazivali su učenici 5.c razreda, također na romskom. Nastupili su i učenici 7.b razreda izvevši humoresku naziva „Za kim suđe zvoni“. Program je posebno uljepšao zbor koji je otpjevao pjesme „Đelem, đelem“, „Đurđevdan“ te himnu Roma Bajaša „Pâdure verđi“. Izvođači su bili počašćeni pljeskom, a svi zajedno bili su počašćeni slatkišima. Učenici su posebno bili oduševljeni što su ih toga dana na nastavi učitelji potaknuli da slobodno pričaju na romskom.

Dan Roma u razrednoj nastavi

I učenici niže smjene sa svojim učiteljima i učiteljicama marljivo su se pripremali da bi toga dana mogli pokazati što sve znaju. Na početku programa je, kao i uvijek, nastupio mali zbor pod vodstvom učitelja Igora Pergara, koji je izveo niz veselih dječjih pjesmica. Svoja umijeća pokazali su i mali lutkari i recitatori izvevši nekoliko zabavnih i poučnih igrokaza: Majmun Tomo, Mudra žaba, Kako je izabran kralj šume, Zaboravna vjeverica, Bajka o prijateljstvu i Dječja prava. Po završetku programa škola ih je sve počastila slatkišima, i izvođače i gledatelje.

Recitatori iz G. Hrašćana priključili se proslavi

Dan Roma u Maloj školi

Polaznici Male škole u prijedpodnevnim su satima otputovali u Čakovec na svečano obilježavanje Dana Roma u Centru za kulturu. Nazočili su dječjoj predstavi Kazališne družine Pinklec pod nazivom „A tko si ti?“. Nakon toga su se vratili u Gornji Hrašćan gdje su upriličili priredbu za svoje roditelje. U njihovoj svečanosti sudjelovali su i učenici Područne škole 1.-4. razreda. Nakon prigodnog programa uslijedilo je čašćenje i druženje s roditeljima.

U Maloj školi slavimo Dan Roma

Nedeljko Oršoš, 7.b

Za pravedniji svijet moramo mijenjati sebe

Tko od nas ima pravo misliti da je bolji, pametniji, vrijedniji od drugog samo zato što je taj siromašan ili nije imao prilike naučiti ono što mi jesmo jer je živio u lošijim uvjetima? A istina je da si baš dajemo to pravo.

U našem susjedstvu žive Romi za koje ne marimo previše. Mislim da se stvarno trebamo promijeniti zato što bi oni trebali imati ista prava kao i svi ostali. Ne bi ih se trebalo osuđivati po boji kože, po siromaštvu, po tome što uz hrvatski govore i svoj jezik i misliti za njih npr. „Ako je Cigan, onda je lopov i krade!“. Oni se stvarno trude da nam pokažu da su dobri, da ne krađu i da nemaju ništa protiv nas. Baš obrnuto, oni žele biti kao mi, a mi im ne damo priliku. Ima izuzetaka koji nikako da se poprave i promijene na bolje, ali ima i među nama onih koji bi se mogli posramiti i svojeg ponašanja i postupaka. Više bi se morali družiti s njima, razgovarati s njima kao prijatelji. A što mi radimo? Okrećemo glavu i ljutimo se kad nam nešto zločesto dobace. Mislim da su jadni jer se godinama ništa ne mijenja na bolje kod nas. Možda su krivi i njihovi stariji jer su kvarili njihov ugled godinama. Sve što su zaradili kao nadničari potrošili su na piće, a djeca su im ostajala gladna i zanemarena.

Naša je država dosta toga učinila za njihovo dobro, makar je to možda bilo povezano s politikom. Danas puno njih radi, imaju lijepe kuće, možda i ljepše od naših, oblače se kao i mi, voze automobile, idu u kupovinu, mladi polaze srednje škole. Znači, nisu ništa lošiji od nas, niti smo mi bolji od njih. Isti smo, ali mi možda iz straha želimo i dalje biti na prvom mjestu, pobjednici. Pobjednici čega na kraju - srama?

Ingo Kodba, 8.b

Učenje u neposrednoj stvarnosti

Niži razredi učili izvan škole

Učenici razredne nastave imali su 20. studenog nastavni dan u gradu Čakovcu. Svima im je bila zajednička predstava „Tata lav i njegova sretna djeca“ u izvedbi Kazališne družine Pinklec. Radilo se o mami Lavici koja je bila na poslu i rješavala ozbiljne stvari. Za to vrijeme tata Lav ostajao je doma sa sedmero djece koje je trebalo usrećiti i omogućiti im sve ono što požele. Tat Lav podučavao je djecu, ali i roditelje da se putem mašte lako prelaze granice stvarnosti, a mogućnosti za igru postaju beskonačne. Zadaća svakoga roditelja trebala bi biti da omogući djeci sretno odrastanje uz igru jer djetinjstvo brzo prolazi.

U kazalištu

Nakon predstave učenici su malo pobliže upoznali kazalište i sve što se veže uz riječ kazalište. Sljedeći cilj im je bio upoznavanje grada kao središta županije, a usput su u praksi trebali primijeniti osnove kulturnog ponašanja na otvorenom prostoru, a naravno i u kulturnim ustanovama. Njihova cjelodnevna terenska nastava osmišljena je us vrhu ponavljanja sadržaja iz nastavnog predmeta priroda i društvo.

Kasandra Balog, 6.a

Nastavni dan u Čakovcu

14. studenoga mi, učenici viših razreda, imali smo nastavni dan u gradu Čakovcu. Svima nam je bila zajednička kazališna predstava „Snjeguljica mora umrijeti“ u izvedbi kazališne družine Pinklec. Svima nama dobro poznatu bajku ovi su glumci ogrnuli u novo ruho. Iz prakse smo doznali što je to demokracija tako što smo postali aktivni sudionici priče usmjeravajući nastavak predstave o Snjeguljici vlastitim glasovanjem. Na različitim dijelovima priča se razvijala u posve novim smjerovima. Sve što se događalo ovisilo je o našoj grupnoj odluci. Sve nas je iznenadio završetak do kojega je došlo našim izborom pa su na kraju Snjeguljica i njezin junak nenadano umrli.

Drugi dio naše izvanučioničke nastave činio je posjet Župnoj crkvi sv. Nikole Biskupa gdje su nas svećenici franjevci upoznali s podacima vezanim uz ovu znamenitost grada.

Učenici 5. i 6. razreda potom su se uputili do tiskare „Zrinski“ te do pogona za izradu svijeća „NET d.o.o.“ Učenici 7. i 8. razreda Ušli su u Knjižnicu i čitaonicu Nikola Zrinski gdje su na općem i dječjem odjelu dobili podatke o knjižnici i o knjižnoj građi, a pokazano im je i kako mogu sami pretraživati dostupnu knjižnu građu putem interneta.

Zatim su prošetali Perivojem Zrinskih obilazeći spomenike kulture i slušajući poučna predavanja našeg profesora Nenada Martinca o obitelji Zrinski. Prvo su stali kod kamenog spomenika

Poučno predavanje učitelja Nenada

banu i pjesniku Nikoli Zrinskom Čakovečkom, koji se sastoji od postolja s dubokim reljefom lika Nikole Zrinskog te zaobljenog stupa na čijem je vrhu orao raširenih krila što stoji na maču (kao simbolu Nikolinog viteštva i junaštva) i liri (kao simbolu banovog pjesništva). Malo dalje je brončana statua hrvatskog bana Nikole Zrinskog Sigetskog. Nakon vanjskog razgledavanja obišli su i etnografsku izložbu u Muzeju Međimurja.

Radni dan nam je protekao u vedrom raspoloženju s mnoštvom novih korisnih informacija koje nam u školskim klupama ne bi bile toliko jasne.

Kasandra Balog, 6.a

Posjet knjižnici

Izlet učenika 3. i 4. razreda

U petak rano ujutro krenuli smo u Zagreb. Vozili smo se kroz dva tunela. Bilo je uzbudljivo. U Zagrebu smo prvo razgledali zgradu HRT-a. Zatim smo šetali gradom. Išli smo na Trg bana Josipa Jelačića, vozili smo se uspinjačom.

Posjetili smo Hidrometeorološki zavod i tamo vidjeli kako se rade prognoze vremena. Vidjeli smo Crkvu svetog Marka koja nam se zbog šarenog krova jako sviđala. Šetali smo tržnicom. Bili smo i u Katedrali. Unutra je bilo jako lijepo. Bili smo i na Bundeku. Tamo smo si kupili sladoled, a zatim smo se lijepo igrali ljuljali, penjali, pri-

Vozili smo se uspinjačom

čali, spuštali se niz tobogan i bilo nam je svima jako lijepo. Na kraju smo uz pjesmu otišli doma. Umorni, sretni i puni lijepih dojmova sretno smo se vratili našim kućama.

Marina Oršuš, 4.b

Izlet učenika 5. i 6. razreda u Kumrovec i Trakošćan

U Kumrovcu na okupu

9. svibnja učenici 5. i 6. razreda posjetili su Kumrovec i Trakošćan. Učenike na izlet osim učitelja pratili su i vodiči koji su učenicima pojašnjavali sve što je bilo potrebno. U Kumrovcu su svi učenici mogli vidjeti kuću Josipa Broza Tita. U njegovoj kući vidjeli smo namještaj, sobe, kuhinju i samim tim sve predmete koji

su se tamo nalazili. U ostalim kućama mogli smo vidjeti način skromnog života ljudi. Naravno, osim što smo u kućama vidjeli staro posuđe, krevete i namještaj, vidjeli smo i neke stare zanate kao što je izrada posuđa od gline na starom stroju. Nakon razgledavanja Kumrovca posjetili smo Trakošćan. Tamo smo vidjeli stari dvorac i obišli njegove prostorije. Vidjeli smo lovačku sobu, vitešku sobu, sobu za slikanje, spavaće sobe, dnevni boravak i blagovaonicu. Osim soba bilo je zanimljivo posjetiti galeriju starog oružja te galeriju lijepo uređenog posuđa. Na hodnicima smo mogli vidjeti slike poznatih članova obitelji. Na kraju smo svi bili zadovoljni onim što smo vidjeli.

Barbara Pleh, 6.b

Doživjeti ljepote Plitvičkih jezera - neprocjenjivo!

Prošlo je već skoro godinu dana otkako smo sa školom putovali na Plitvička jezera. Bio je to najljepši izlet na koji smo ikada išli, ali i jedno od najdužih putovanja, vozili smo se oko 3 sata u jednom smjeru. Tamo smo sreli ljude različitih nacionalnosti - Japance, Kineze, Engleze... Jako smo se dobro zabavljali. Bili smo oduševljeni ljepotom slapova i čistoćom vode. No bilo je i žalosno što je jed-

nom učeniku naše škole mobitel pao u vodu. Nije to ni malo čudno jer su putovi bili prilično uski, često drveni. Vidjelo se puno ribica u bistroj vodi, a nisu nas se uopće bojale, nisu bježale od nas. Vozili smo se turističkim vlakom na drugu stranu nacionalnog parka, a i brodićem preko jezera. Bio sam jako oduševljen ovim izletom, ali ne samo ja, nego i svi moji prijatelji.

Marko Oršoš, 7.b

Izlet učenika 1. i 2. razreda

Učenici prvih i drugih razreda naše škole posjetili su 8. svibnja Zoološki vrt u Zagrebu. Tamo smo vidjeli mnogo životinja: majmune, deve, vukove, lavove, zmije, paukove i mnoge druge. Kad smo bili gladni, jeli smo sendviče i sladolede. Poslije smo se igrali na igralištu. Bilo nam je jako lijepo.

David Lovrenčić, 1.a

Pregrada - Veliki Tabor - Kumrovec

Tko se tu krije

Učenici osmih razreda posjetili su Pregradu, Veliki Tabor i Kumrovec. U Pregradi su posjetili Župnu crkvu Uznesenja BDM i muzej dr. Zlatka Dragutina Tudjina u kojem su vidjeli tri zbirke: Numizmatiku, Rudarstvo i Ljekarničku zbirku Thierry. Kasnije su posjetili dvorac u Velikom Taboru. Njega je sagradila obitelj Rattkay tijekom 16. stoljeća. I na kraju su posjetili Etno-selo Kumrovec. U Kumrovcu su posjetili kuću Josipa Broza Tita, kao i mnoge stare kuće. Uz novo stečeno znanje, lijepo i veselo su se vratili kući.

Vanesa Topolnjak, 8.a

Županijska natjecanja iz...

Naša se škola i ove godine može pohvaliti zapaženim rezultatima na županijskim natjecanjima, ali i prije svega, iznimnim trudom i radom svojih učenika i učitelja. Naši ponajbolji učenici ne samo da su se plasirali na županijske smotre i natjecanja nego su na svakome od njih ostvarili i dobre rezultate.

Na **Županijskom natjecanju iz matematike** u Murskom Središću sudjelovali su naši učenici Petar Horvat i Doroteja Lovrenčić, učenici 5.a razreda, čija je mentorica učiteljica Tina Ladić. Petar H. zauzeo je 5. mjesto, a Doroteja Lovrenčić 9. mjesto.

Slijedilo je **Županijsko natjecanje iz geografije** koje se ove godine održalo u 1. OŠ u Čakovcu, a na kojem je naša učenica Anja Škvorc u pratnji svoje profesorice Sandre Gotal osvojila sedmo mjesto u konkurenciji osmih razreda, a Denis Horvat iz 6. razreda sa svojim mentorom Borisom Tomašićem osvojio je 13. mjesto.

Na **Županijsko natjecanje iz vjeronauka** plasirale su se učenice vjeronaučne grupe pod vodstvom vjeroučiteljice Dajane Mikulan Vidović. Osvojile su 12. mjesto, a natjecale su se Valentina Ignac, Martina Oršoš, Melita Oršoš iz 7. razreda i Romana Balog iz 6. razreda. Svima čestitamo na trudu i rezultatima.

Održalo se i **Županijsko natjecanje iz tehničke kulture** na kojem je Berta Bregović, učenica 6. razreda, osvojila izvrsno 4. mjesto, a sudjelovala je Doroteja Lovrenčić, učenica 5. razreda.

Ema Smrtić, 6.b

Sportska natjecanja

Jesenski kros Međimurja - Kao i svake godine kraj Starog grada u neka- dašnjem jezeru u subotu 20.10.2012. bio je održan Jesenski kros Međimurja. Lijepo i sunčano vrijeme obilježilo je rekordni broj trkača, njih 987. Većina ih je bilo osnovnoškolaca. Uz pozdrav organizatora u 11 sati započeo je prvi start i to za one najmlađe. Nakon istrčanih 300 m odmah prva medalja srebrnog sjaja učenice 1.d razreda Iva Branilović. Kod učenica 6. razreda najbolja je bila učenica 6.b razreda Lea Branilović koja je uspješno otrčala 600 m. Prvih šest plasiranih dobilo je majicu sponzora, a među njima su bili: učenik 6.a Karlo Koprivec (6. mjesto), učenik 7.b Nikola Oršuš (4. mjesto), učenik 8.b Karlo Miholček (6. mjesto). Još jednu zlatnu medalju osvojila je učenica 8.a razreda Kristina Šafarić u utrci dugoj 1000 m. Osim navedenih bilo je još mnogo trkača iz škole Macinec i svi su zajedno zauzeli 5. mjesto ukupnog poretka.

Županijski kros - Ove je godine u srijedu 20.3. bio održan Županijski kros za osnovnoškolce u Podturnu kraj rijeke Mure. Naš je profesor Zlatko Sir iz cijele škole odabrao 4 najbolje trkačice na 1000 m koje su predstavljale našu školu. Ekipo su činile Kristina Šafarić koja je pojedinačno bila prva, Lea Branilović koja je bila 6., Sara Logožar je bila 29., a Ema Smrtić 37. Uz odlična ekipa ŠŠK Gromovi Macinec, od 16 ekipa koje su se natjecale, osvojila je broncu, što su cure nakon 1000 m i očekivale. Organizatori krosa ŠŠK Podturen i Savez ŠŠK-a Međimurske županije za prve tri ekipe pripremili su medalje i pohvalnice.

Na županijskom krosu

Proletni kros Međimurja - Nakon mnogo odgađanja zbog lošeg vremena Proletni kros Međimurja bio je održan 20.4.2013. godine u organizaciji Atletskog kluba Međimurja, ali s jako malim odazivom osnovnoškolaca i srednjoškolaca. Na proljetnom krosu Međimurja sudjelovala je i naša škola s mnogo uspjeha. Iva Branilović, kao i na jesenskom krosu, bila je druga na 300 m u konkurenciji 1. razreda. Iva Novak je među učenicama 5. razreda osvojila 6. mjesto i majicu sponzora. Među učenicama 6. razreda Lea Branilović bila je 1., kao i na proljetnom krosu. kod učenika 7. razreda 3. je bio Nikola Oršuš.

Naše trkačice na Studena krosu

Kros sportskih novosti (Studena kros) - U Zagrebu je 22.4.2013. godine uz jezero Bundek održan jubilarni 30. kros Sportskih novosti, u organizaciji Sportskih novosti i Hrvatskog atletskog saveza nazvan i Studena kros. Oko 5000 trkača, učenika osnovnih i srednjih škola cijele Hrvatske i studenata, prošlo je ciljem. Svaki od njih dobio je majicu sponzora te bonove za ručak. Učitelj Zlatko Sir vodio je na državni kros najbolje trkačice naše škole. U vrlo jakoj konkurenciji od 260 učenica 6. razreda Lea Branilović ciljem je prošla kao 6. te je za to dobila medalju. Također u vrlo jakoj konkurenciji učenica 8. razreda na postolje se kao 4. popela Kristina Šafarić i osvojila medalju. Tisuću metara nije bilo lako otrčati, no isplatilo se. Taj nam je kros bio izlet u prekrasnu prirodu te prilika za upoznavanje novih prijatelja, a vidjele smo i neke poznate osobe.

Lea Branilović, 6.b

Priredba povodom Svetog Nikole

Sveti Nikola

Za blagdan Svetog Nikole učenici od 1. do 4. razreda Područne škole Gornji Hrašćan sa svojim učiteljicama Bernardom Novak i Zrinkom Kapustić te učiteljem Zvonimirom Sabolom u Vatrogasnom domu održali su priredbu za sve. Bilo je tu i recitacija i igrokaza i plesa, a sve posvećeno sv. Nikoli i Božiću. Učenici su zajedničkom pjesmom Zvončići dozvali pravog sv. Nikolu koji je tako dobroj djeci podijelio i poklone iz svoje velike vreće, a pohvalio ih je i za sve što su pripremili. Mještanima se također svidjela priredba koja se održava već mnogo godina.

Lea Branilović, 6.b

Valentinovo

Učenici razredne nastave svake godine jedan dan obilježavaju na poseban način - Valentinovo. Najprije su pripremili kratku priredbu na kojoj su nastupali pjevači malog zbora, vjeronaučna grupa s recitacijama, dramsko-scenska s igrokazima i učenici 2. razreda. Nakon prigodnog ljubavnog programa, uslijedile su igre za učenike - plesalo se na papiru, s jabukom, oko stolica. Sve u svemu, vrlo zabavno.

Božićna priredba

14.12.2012. u OŠ u Macincu održana je božićna priredba. Voditeljica priredbe bila je Kristina Špoljarić. Led je probila Scensko-lutkarska družina s igrokazima U siječnju se gospođa Zima drzne, Tko je ukrao zimu, Đakinja prvakinja i Pahuljice. Nakon toga su nastupili učenici 5. i 6. razreda sa stihovima Zašto, Božićna noć, Božićna čestitka i Naš kraj. U međuvremenu je nastupio i zbor nižih razreda s pjesmom Kad bi svi ljudi na svijetu. Nastupile su i učenice 5.a razreda Iva, Jana i Doroteja s igrokazom Božićne jaslice te učenici 5.c s igrokazom Svjetlo se ne smije ugasiti. Na kraju je nastupio i veliki zbor koji je pod vodstvom učiteljice Lucije Sanjković Horvat otpjevao pjesme Zvončići, Bijeli Božić I Sretna nova godina. Poslije zбора riječ je dobila naša ravnateljica Božena Dogša koja je svima poželjela sretan Božić i uspješnu dolazeću godinu. Bilo je to jedno lijepo i ugodno, u duhu Božića provedeno, poslijepodne.

Emma Smrtić, 6.b

Dan kruha

Taj dan obilježava se jedan dan u listopadu. Učenici pripremaju kratak program, a nakon toga blaguju kruh koji su samo za njih ispekli njihove mame, bake, a možda čak i sami. Osim blagovanja, učenici na satu hrvatskog jezika pokojim retkom izrazili i svoje misli vezane uz važnost kruha. U nastavku donosimo kratak sastavak.

Ples s jabukama

Kruh i jabuka - slasni obrok

Ja volim kruh. Meni ga priprema mama. Kruh treba jesti i poštovati. Neki ljudi čak ni kruha nemaju, a mnogi umiru od gladi i zato ga ne smijemo baciti. Kada sam gladna samo uzimam kruh i jedem ga. Ako nam padne treba ga poljubiti. Jedemo ga uz blagoslov i dajemo onima koji ga nemaju. Kruh treba jesti uz puno ljubavi. Ja volim kada mi mama daje da jedem jabuku s kruhom jer je jabuka sočna i ukusna.

Vanesa Balog, 4.b

Maškare u našem zavičaju

Pobjednice u izboru naj maske

Maškare su u našem zavičaju jako lijepe, smijemo se maskama. Čovjek može postati ono što želi biti u stvarnosti. Ja jako volim maškare. Ove godine mi je bilo jako lijepo. U školi smo održali program na kojem se obično učenici natječu za najbolje maske. Puno smo se smijali. Učenici su nam se predstavili i glumili ono što ta maska radi. Neki su se jako potrudili pa su pobijedili i dobili nagradu - čokoladu. Mislim da će i iduće godine biti lijepo i zabavno. Svi ćemo se opet puno smijati smiješnim maskama.

Tamara Horvat, 6.c

Zdravlje je najveće bogatstvo

Aktivnosti koje smo provodili tijekom godine u provođenju zdravstvenog odgoja

Tjelesna aktivnost u dvorištu, u prirodi

Tjelovježba prije početka nastave.

Tjelesne aktivnosti na snijegu.

Radionice roditelja i djece: Pravilna prehrana.

Druženje roditelja i djece: uvažavanje različitosti, tolerancija.

Zdravstveni odgoj u 1. d

Školske godine 2012./2013. obrazovna politika željela je odgovoriti na izazove i problem djece u obrazovnom sustavu tako da se uvodi Kurikulum zdravstvenoga odgoja. Zdravstveni se odgoj počinje provoditi kroz integraciju u pojedini nastavnim predmetima kao i kroz satove razrednika i to u prvo razredu modulima Živjeti zdravo, Prevencija ovisnosti, Prevencija nasilničkog ponašanja.

Ciljevi zdravstvenog odgoja su:

- stjecanje pozitivnih navika osobne higijene i zdravih stilova života

Osposobiti učenike:

- za kritičko prosuđivanje životnih situacija i osobnih postupaka
- za razvoj tolerancije
- za razvoj pozitivne slike o sebi
- za uvažavanje različitosti

Razrednica 1. d:
Bernarda Novak

Sami uređujemo kamenjar. Lijepo je živjeti i raditi u urednom i lijepo uređenom okolišu.

Sami uređujemo kamenjar. Lijepo je živjeti i raditi u urednom i lijepo uređenom okolišu.

Dan sporta. Lijepo je biti različit.

Naučili smo

Mihael: Za zdravlje je važno pravilno sjedenje za klupom, trebamo jesti dosta voća i povrća, oprati ruke prije jela, svako jutro napraviti vježbe za tijelo.

Ana: Moramo biti na svježem zraku, moramo lijepo sjediti da nam kičma bude ravna, uvažavati tuđe mišljenje, imamo pravo dati svoje mišljenje, znamo da je dobro što smo različiti.

Darija: Da bih bila zdrava moram održavati higijenu, jesti zdravu hranu, voće i povrće, jako malo slatkiša, naučila sam da se moram pristojno ponašati prema drugima, pomagati pticama i životinjama. Ne smijem sama uzimati lijekove, nego uz pomoć mame ili tate.

Dorian: Naučio sam da moram za stolom pristojno sjediti, družiti se s prijateljima bez svađanja, ako se posvađamo moramo razgovarati i to riješiti. Svakog dana se moramo razgibati, a prije pisanja testa radimo vježbe za mozak. Prije jela peremo ruke. U nos ne smijemo stavljati neke predmete. Maramicom brisati nos.

Iva: Ako želim biti zdrava moram prati ruke prije jela, poslije jela prati zube tri minute, zdravo se hraniti, jesti dosta voća i povrća, piti vodu a ne gazirana pića. Za stolom moram pravilno sjediti da mi kičma bude ravna. Moram poštivati pravila ponašanja koja smo napisali na plakatu.

Karlo: Naučio sam da je za zdravlje važna higijena, jesti dosta voća i povrća, a čipsa malo. Svaki dan vježbati, biti u prirodi na zraku. Doma ne smijemo sami dirati sredstva za čišćenje, a lijekove pijemo kako nam veli mama. Imamo pravo dati svoje mišljenje, a drugima se ne rugamo.

Škola u prirodi

4. lipnja 2012.

Ujutro smo zajedno s roditeljima i koferima svi uzbuđeni čekali autobus pred školom. Na odlasku kad smo se pozdravljali s roditeljima, u njihovim očima vidjele su se suze radosnice. Po putu smo spavali, pričali, smijali se, jeli... Posjetili smo NP Risnjak gdje smo trebali vidjeti risa. Išli smo i u ZOO Delnice. Kad smo došli u Crikvenicu složili smo se u sobe i išli večerati. Poslije ukusne večere krenuli smo u razgledavanje Crikvenice. Nakon povratka u depadanse, spremili smo se i išli u disko.

5. lipnja 2012.

Nakon ranog ustajanja, tjelovježbe i doručka, krenuli smo u Crikvenicu pogledati Aquarium. Tamo smo vidjeli puno morskih životinja. Kasnije smo posjetili franjevački samostan i slali smo roditeljima, bakama i djedovima, tetama, susjedima... razglednice. Vratili smo se u depadanse i naručali se.

Svi smo bili uzbuđeni jer smo se napokon išli kupati. Nakon toga svi smo išli u sobe i spremili se za disko. Kad smo došli tamo, puno smo plesali i pjevali.

6. lipnja 2012.

Ujutro nas je učiteljica probudila za jutarnju tjelovježbu i doručak. Malo kasnije smo išli na Vrbnik gdje smo vidjeli najužu ulicu i crkvu. Kupili smo suvenire i sladoled. Nakon povratka u depadanse išli smo u disko.

7. lipnja 2012.

Poslije jutarnje tjelovježbe i doručka, krenuli smo autobusom na otok Krk. Brodom smo se vozili na drugi otok. Tamo smo posjetili samostan i muzej. Vratili smo se na otok Krk i vidjeli crkvu sv. Lucije u Jurandvoru gdje je pronađena Bašćanska ploča. Zatim smo išli u razgledavanje špilje Biserujke. Nakon večere išli smo se natjecati s drugom školom u graničarima i nogometu. Dečki su u nogometu pobijedili,

Škola u prirodi

a cure u graničarima izgubile. vidjeli smo poznatu glumicu iz serije Larin izbor i dobili autograme. Nakon sportskih aktivnosti jeli smo pizzu, a nakon napornog dana vratili se u depadanse.

8. lipnja 2012.

Ujutro nismo trebali ići na tjelovježbu. Ipak nam je to bio zadnji dan na moru. Nakon doručka i spremanja odjeće u kofere, spremili smo se na plažu gdje smo se kupali. Poslije kupanja išli smo na ručak, a poslije ručka i odmora na put. Bili su to dani za pamćenje.

Doroteja Lovrenčić, 5.a

Maturalac

Stigao je i taj dugo očekivani dan, 18.6., maturalac. Maturalac - znači provesti pet najljepših dana sa svojim najdražim prijateljima iz klupa. Uzbuđenje ispred škole je raslo. Jedva smo dočekali bus i početak putovanja. Oprostili smo se sa roditeljima i krenuli. Tada je počela zabava, više nitko nije bio pospan, svi smo se zajedno zabavljali i pjevali. Na putovanju do Makarske stali smo u Splitu i razgledali ga, no svi smo jedva čekali stići u hotel. Stigli smo u večernjim satima na večeru i noćno kupanje, bili smo umorni od puta pa smo svi brzo zaključali svoje sobe.

Drugi dan smo posjetili predivan grad Dubrovnik, i nakon vraćanja u hotel imali svoj vlastiti disko gdje smo ostali do kasno, upoznavali nove prijatelje i stekli nove ljubavi. **Treći dan** posjetili smo rijeku Neretvu i vozili se brodićima,

Maturalac za pamćenje

a nakon večere otišli smo u grad, tuga je u nama rasla jer smo znali da vrijeme brzo prolazi i da ćemo morati otići.

Četvrtak nam nije bio previše natrpan, nakon doručka otišli smo do muzeja sa školjkama, vratili se na ručak i imali cijelo poslijepodne samo za sebe, kupali smo se nekoliko sati i vozili na pedalinama. Ta večer nam je bila najdraža jer smo znali da sutra odlazimo, da svoje prijatelje iz drugih škola možda više ni-

kad nećemo vidjeti i krenule su suze. Sve što je lijepo kratko traje.

Petak, 22.6., dan za kojeg nitko nije htio ni čuti, dan gdje je naša mala morska avantura završila, bezvoljno smo posjetili plažu, vratili se na ručak i spremali kofere. Zadnji sati provedeni u prekrasnoj Makarskoj, oprostili smo se sa prijateljima iz drugih škola i otišli busom prema kućama. Atmosfera se stišala, no što smo bliže bili Međimurju, više smo pjevali.

Stekli smo nove prijatelje, upoznali neka nova mjesta na kojima još nismo bili i saznali neke stvari koje još nismo znali. Ipak smo shvatili da nemamo vremena za tugu i suze, znali smo da će nam tih pet dana zauvijek ostati u najljepšem sjećanju.

Sara Logožar, 8.a

Dan muzeja - Josip Vrhovski

Obilježavanje Međunarodnog dana muzeja, 18. svibnja, je prilika da muzeji diljem svijeta skrenu pozornost široj javnosti na kulturnu baštinu i ulogu muzeja u njenom očuvanju. Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec također nastoji doprinijeti promoviranju i očuvanju kulturne baštine zavičaja kojeg je i sama dio. Stoga je ekipa „Malih školskih kustosa“ ove godine pripremila kratko izlaganje o velikom međimurskom dirigentu i skladatelju Josipu Vrhovskom.

Nenad Martinec, učitelj povijesti

Briga o zdravlju

Zdravlje je najveće bogatstvo i treba ga čuvati! Da bi što bolje ukazali na važnost zdravlja, u školi smo ugostili nekoliko osoba iz područja zdravstva. Tako je učenicima trećih razreda medicinska sestra iz Zavoda za javno zdravstvo Sladana Mumlek pregledala vid i održala zanimljivo i poučno predavanje o zdravoj prehrani.

Nedavno je gostovao dr. dentalne medicine Ivo Lucić koji je ukazao na važnost njege i brige o zubima. U nastavku pročitajte što su učenici priznali o posjetu zubaru.

Lea: Ja se ne bojim zubara. Kad idem zubaru, operem zube. Kad idem od njega, dobijem bombone. Jako li-

jepo popravlja zube. Hvala vam za to. Meni je lijepo kod zubara.

Kristina: Ja sam se bojala zubara kad mi je dao dvije injekcije i kad mi je izvadio zub. Ali, kad sam išla doma, dao mi je bombon.

Melisa: Meni je lijepo kad dobijem bombone, kad mi svijetli u oko i kad me stave na kolica pa ležim.

Zubarka je hrabrima pregledala zube

Vježba spašavanja

Dana 15.05.2013. godine uz prijašnji dogovor sa ravnateljicom OŠdr. Ivana Novaka Macinec izvršena je pokazna vježba evakuacije učenika iz objekta osnovne škole te gašenja istog. Po dojavi učitelja Zvonimira Sabola zapovjedniku DVD-a Macinec Dejanu Kovaču da je u objektu škole nastao požar, zapovjednik poziva vatrogasce na intervenciju. Po zaprimanju dojave jedanaest članova DVD-a Macinec pod punom opremom izlazi na intervenciju. Dolaskom na lice mjesta vatrogasci se dijele u dvije grupe i to grupa za gašenje požara te gru-

Spašeni smo

pa za evakuaciju učenika. U grupi za gašenje nalazi se pet vatrogasaca koji pomoću vode iz hidrantske mreže počinju gašenje požara ispred objekta, a koji bi u stvarnosti bio u kuhinji u prizemlju škole i to sa dva mlaza, pjenom i vodom. Druga grupa od šest vatrogasaca krenula je na evakuaciju učenika iz dvije učionice koje se nalaze u prizemlju škole. U svaku učionicu ulazi po jedan vatrogasac, dok ostali vatrogasci odlaze iza zgrade te primaju učenike koji kroz prozore uz pomoć učitelja i vatrogasaca u objektu izlaze iz objekta. Nakon evakuacije vatrogasci pregledavaju je li objekt prazan. Nakon završenog gašenja zapovjednik DVD-a proglašava vježbu završenom te vatrogasci prelaze na pospremanje opreme koja je korištena tijekom vježbe.

Ispred DVD-a Macinec:
Benjamin Bratković, 8.a

Vježba evakuacije

Sebastijan: Jako me boli dok mi brusi zube.

Marin: Ja se ne bojim zubara ni zubarke. Meni se sviđa kad dođem tamo, ali ne želim postati zubar.

Tin: Ja bih htio postati zubar jer je to lijepo biti zato što popravljáš zube i činiš dobra djela.

Monika: Ja se ne bojim zubara. Idem redovito kod zubara. Dok mi čisti zube, onda plačem, dok mi daje injekciju, opet se plačem, a onda se smirim pa mi da bombone.

Rebeka: Ja bih bila zubarica. Ne bojim se i lijepo mi je kad mu kažem AAAAA.

Katja: Ja se bojim zubara dok uzme pikicu, ali to brzo prođe. Mama me zapisala k novoj zubarki u Macinec zato jer ona tamo ima cvječaru. Ja se isto doma igram zubarke s bebama. I još jedno pitanje: Što znači biti zubar?

Vjeran: Ja bih bio zubar jer mi se to jako sviđa.

Danijel: Ja se ne bojim zubara. Meni paše kad mi da injekciju. I ja bih se dao za zubara. I ja bih bio zubar.

Njemački jezik

Kako je raditi s dvije učenice u razredu?

8.b razred, sat njemačkog jezika

Uistinu vrlo neobično, ali smo se brzo prilagodile. Učenice moraju više raditi, biti aktivne tijekom obrade gradiva, tijekom vježbanja i ponavljanja, analize domaćeg uratka, ukratko, više se od njih očekuje u svim etapama nastave i u svim oblicima rada. Nemaju prilike „prošvercati se“ ili očekivati da će to netko drugi učiniti umjesto njih kao u petom razredu kad ih je bilo oko 15. Nisu uvijek u svemu uspješne i ne mogu svladati same teže i zahtjevnije zadatke, ali ono što radimo zajednički trebaju obavezno svladati. Dobra strana takvog rada je i vrlo brza informacija učitelju o opsegu savladanog gradiva, o mogućim pogreškama u načinu rada, o sposobnostima učenika i slično. Možda takav način rada ponekad bude naporan učenicama jer svi nam dani u tjednu nisu podjednako efikasni niti smo uvijek dobre volje, ali nastojimo u tom našem „triju“ imati uvijek ugodnu radnu i prijateljsku atmosferu.

Snježana Vuković, učiteljica

Mein Leben

Ich bin am 7. Januar 1999. Geboren. Ich bin 14 Jahre alt. Meine Mutter ist Olivera Oršuš und mein Vater ist Muhamed Šečić. Meine Familie lebt in Parag 136. Ich bin in die Schule mit sechs Jahren gegangen. Meine Schule heißt Grundschule dr. Ivana Novaka Macinec. Meine beste Freundin ist Nina. Sie geht in die fünfte Klasse. Sie ist 12 Jahre alt. Ich möchte Bäckerin werden. Mein Lieblingsessen sind Pizza und Spaghetti. Mein Lieblingslieder sind Justin Biber, Mc Stojan, Sejo Boy, Mc Yankoo...

Tamara Šečić, 8.b Klasse

Mein Leben

Ich heiße Suzana. Ich bin 14 Jahre alt. Ich wohn in Parag 151. Mein Vater heißt Ivan und meine Mutter ist Radojka. Ich bin in die Schule mit sechs Jahren gegangen. Meine Schule heißt Grundschule dr. Ivana Novaka Macinec. Ich möchte Kosmetikerin werden. Meine Lieblingslieder sind Ivan Zak, One Direction, Darko Larić, Kemal Malovčić, Mitar Mirić... Meine Lieblingsessen sind Sandwich und Schinken.

Suzana Oršuš, 8.b Klasse

Engleski jezik

Class 5.B

Our English project was inventing our own television. We simply called it 'MY TV' and made an original TV programme for one whole day. You can watch cartoons, movies and soap-operas on it, but there are sports events, news and some documentaries, too. It was great fun! You can see it in the English classroom.

Jana Žigmund

Every school year, most of my students are involved in all kinds of projects. This year, from April 2nd, when I came back to teaching, they could participate in the following topics: television, history, politics, sports, games, books and family stories. Below, you can read which ones they have chosen, as well as the information about how you can check them out or even take place in some of them.

English teacher: Lidija Branilović

Class 6.B

We did an English project 'Meet Our Heroes'. We had to come up with four famous historical figures from our country and present their work on a poster. So, we wrote about Nikola Tesla (a scientist), who invented the electricity; Dražen Petrović (a basketball player), also known as basketball Mozart; Vatroslav Lisinski (an artist), a famous composer; and Nikola Šubić Zrinski (a politician, a warrior), the greatest historical figure from Međimurje county. Our poster can be seen in the English classroom.

Berta Bregović

Who says that younger pupils can't do exciting and motivating things in English!? These are the best association games our pupils from Gornji Hrašćan came up with during April. Try to solve them!

GIRL	BALL	CHOCOLATE
BOY	DOLL	ICE-CREAM
SCHOOL	PLAYING	CANDLES
?	?	?
	?	

Keys: column A: FRIENDS; column B: TOYS; column C: CAKE
Final solution: A BIRTHDAY PARTY

Class 1. d

					6.	7.				1.1
	2.			5.			8.		10.	
1.		3.	4.					9.		

Vicomanija

Ivica pita tatu: "Tata, koliko su veliki majmuni?"

Tata odgovori: "Pa, otprilike kao ja."

Ivica kaže: "Zar nema većih majmuna od tebe?"

Zašto na Marsu ne rade tulume?

- Jer nema atmosfere.

Kakva je razlika između Slovenaca i toalet papira?

- Nikakva, povučesh jednog, idu svi.

Išli Mujo i Haso na kavu, a Mujo je bio u gipsu. Pitao ga Haso: „Što je, što si sav polomljen?“, a Mujo će: „Ah, ne pitaj. Jednog dana sam odlučio ići na putovanje i uzeo sam kofere, majku i otišli smo na avion. Nije prošlo ni sat vremena kad stjuardesa poviče: „Vankuver, Vankuver!“ i izbacih ja kofere van. Nakon dva sata opet poviče: „Jamajka, Jamajka!“ pa izbacim ja majku van. Malo kasnije opet poviče: „Haiti, Haiti!“ pa sam skočio i ja.“

Zaglavile crnka i plavuša u liftu. Crnka viče: „Upomoć!“ pa predloži plavuši: „Ajmo vikati zajedno!“ Plavuša počne vikati: „Zajedno!“

Pričaju dvije Romkinje. Prva će: „Ja imam dečka, a ti, što čekaš?“

Druga će: „Ja čekam bebu.“

Dode Jura na benzinsku i pita prodavača: „Gospodine, koliko košta kap benzina?“

Prodavač na to kaže: „Ništa!“ A Jura će: „Super, onda mi nakapajte 100 litara benzina.“

Dode Mujo u pekarnicu i kaže: „Molim vas štrucu kruha!“

Pekar pita: „Kaj budete črnega ampak belega?“

Mujo kaže: „Pa... može jedan ampak, toga još nisam probao.“

Malo šale i na tuđi račun

(Bez ljutnje, molim!)

*Svi mi jedemo salamu,
samo Zlatko Sir.*

*Svi smo mi ljudi,
samo je Anja Škvorc.*

*Svi mi nosimo špagince,
samo Nevenka Rajf.*

*Svi mi jedemo rajčice,
samo Balić Luka.*

*Svi smo nemirni,
samo je Oreški Mirna.*

*Svi smo mi budni,
samo Horvat Sanja.*

*Svi mi doma imamo željezo,
samo Lucija Pleh.*

*Svi jašu konja,
samo Habuš Jelena.*

*Svi smo mi Međimurci,
samo je Patrik Posavec.*

*Svi mi nosimo u dućan vrećicu,
samo Sara/Sandra Logožar.*

1. Prekriva kuću
2. Otvor u zidu, služi za ulazak i izlazak
3. Dio namještaja s nogama i radnom površinom
4. Prostorije u stanu ili kući
5. Potkrovlje kuće
6. Dio namještaja koji služi za spavanje
7. Uspravni dijelovi kuće koji odvajaju prostorije
8. Predmet koji služi za pranje ruku i tijela
9. Drugi naziv za prozor
10. Osjećaj privlačnosti među ljudima
11. Predmet u kojem vidimo sebe, ogledalo

Školski biseri

*Bitna obilježja drame su . . .
da se dobro i iskrenije glumi.*

*Što je predmetak? To je ono
kad se bacaš pred metak.*

*Tko je pijanist? To je osoba
koja pije pred dućanom.*

*Što je psihološka karakterizacija
lika? To je kada lik ima
probleme sa zdravljem.*

*Navedi nalazišta nafte
u Hrvatskoj. Benzinske.*

Iz pera naših osmaša

Sve što sam htjela, a nisam imala prilike napisati u školskoj zadaći

Kao i svi osmaši, i ja pišem svoju posljednju školsku zadaću u osnovnoj školi. Mnogi bi rekli da je ovo kraj. Ja kažem ne. Kažem da je ovo tek početak, početak pisanja školskih zadaća.

U osnovnoj školi smo imali svaka-kve teme za pisanje i mogli smo se izraziti kako smo htjeli (učiteljica nam je „zakon“), no nikada nisam imala prilike pisati o nečem po svom izboru. Danas mi se pružila ta prilika, no postoji problem. Sada ne znam o čemu pisati. Kada bih pisala o kraju osnovnoškolskog obrazovanja, to bi u meni probudilo sve uspomene i sjećanja, sve uspone i padove kroz ovih (uskoro) osam godina. To bi se činilo kao da se svi razilazimo zauvijek ili kao da se spremamo u grob, a zapravo se samo selimo u škole u Čakovcu koje su u razmaku najviše 1000 metara. O početku srednje ne mogu pisati jer sad tek prvi put krećem u srednju školu pa

ne znam kako je to. Uglavnom, vjerujem da ćemo se svi snaći.

Dobro, ovo je moja posljednja osnovnoškolska zadaća i htjela sam da bude najbolja do sada, no kad gledam što sam do sada napisala, vidim da je ovo najbezvredniji sastavak koji sam ikad napisala. Sigurno sam srušila sve rekorde. Pa dobro, valjda bude za dva. Evo, još ću malo „baljezgati“ gluposti jer moram imati barem 220 riječi. Da, moram komentirati nešto. Još mjesec dana ću imati najbolje učitelje na svijetu i okolici. Nije da se ulizujem, ali ne bih ih mijenjala ni za koje druge. Da mogu, uzela bih si ih sa sobom u srednju. Ne mogu nikoga izdvojiti (možda mogu, ali ne želim).

Evo, konačno krećem na završetak sastavka. Dakle, kraj sastavka će biti bezvezan kao i svi moji završeci sastavaka do sad, a možda i neće (kako

kome). Malo mi jest žao što više nećemo biti jedan razred i što se nećemo gledati svaki dan po šest sati, ali i to je dio života. Željela bih nakratko zaustaviti vrijeme i još malo uživati sa svojim prijateljima dok smo još svi na okupu. Nisam raspoložena za novi početak. Neću stavljati osjećaje na papir jer će to doživjeti svatko od nas, ili je već doživio.

Moram predati sastavak. Učiteljice, čekajte, ne želim još završiti...

Kristina Špoljarić, 8.b

Poruka osmašima iz pera razrednice

Dragi moji učenici, još ste jako mladi i tek sada ulazite u neki ozbiljniji život i svijet. Bila sam dio vašeg školovanja, vaša učiteljica i tako postala dio vašeg života. Četiri godine zajedničkog druženja, učenja, lijepih i teških trenutaka u trenu su prošle, ali ostavile neizbrisiv i vrlo vrijedan trag u vašem, ali i u mom životu. Želim vam da budete dosljedni i uporni u postizanju svojih ciljeva. Nemojte se bojati budućnosti, jer kad dođe vodit će vas onaj isti zdravi razum kao i do sada. Dočekajte je sa osmijehom na licu i toplinom u srcu. Znajte, život je težak, ali poseban. Živite ga, uživajte u njemu, upijajte svaki trenutak, ali budite i odgovorni i uporni u svakoj situaciji koju će pred vas staviti. Želim da vam ova sadašnjost bude poklon i ostane dugo i duboko u svima nama.

Razrednica: Tina Ladić

Kad se osvrnem na djetinjstvo vidim djevojčicu koja...

Ah! Kako da započnem? U djetinjstvu sam bila jako nestašna i zločesta djevojčica. Nisam slušala što mi se reklo i uvijek sam radila po svome.

Kad se samo sjetim što sam sve radila. Imala sam tri godine i baka mi je donijela piliće da ih vidim. Kada je kasnije otišla van, ja sam ih odnijela u kupaonu. I onda sa počela jednog po jednog...kupati u WC školjci. Nažalost, jedan je uginuo, a ostale je mama osušila pa su preživjeli. Premda se ne sjećam, mama mi je govorila da mi je glava zapela u stolicu i da su ju trebali prepiliti. Sjećam se kako sam jednom baki uzela slatkiše i odnijela ih k Izabeli. Otišle smo ih jesti. Ona je uzela bombon, a ja

lizalicu. Bila je jako ukusna i željela sam da je kuša. Nije htjela i tada sam joj počela gurati lizalicu u usta. Počela se gušiti, a ja sam se uplašila i pobjegla kući vičući: „Ubila sam Izabelo!“. To nije sve. Kad sam dobila bicikl, Izabela ga je htjela isprobati. Ja sam je pogurnula i zaletjela se u ogradu i ozlijedila. Imam još mnogo zgoda kao onu s always s vanilijom koju već svi znaju. I kada sam zvala policiju jer su me dečki žarili koprivama. Ali to je dosta.

Djetinjstvo je najbolje razdoblje u životu. Ali što se može, svi odrastemo i postanemo stariji.

Dina Mikulić, 8.b

Dan škole

Veliki zbor i solistice

Zadovoljna publika

Igrokaz dramske grupe

Voditeljica Sara Logožar

5.b i 5.c - Naša učiteljica je...

Priredbu je otvorio Mali zbor

Recitatorice

Naši osmđšđ

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Matinec, generacija 2012/2013.

1. red: Denis Harambašić, Leon Mikulan, Ingo Kodba, Luka Blažević, Andreas Kukolić, Robert Ignac, Sanja Horvat, Tamara Šević, Nikolina Oršoš, učiteljica Kristinka Vugrinec, defektologinja Simona Borko; **2. red:** Martina Oršoš, Magdalena Sliaj, Vanesa Topolnjak, Patrik Posavec, učiteljica Ružica Horvat, Andrijana Oršuš, Renata Šević, učiteljica Jelena Habuš, Suzana Oršuš; **3. red:** učitelj Zlatko Sir, učiteljica Lidija Branilović, učiteljica Natalija Jezerinac, Ivana Oršoš, Monika Marcuš, Izabela Ladić, Kristina Špoljarić, Nina Horvat, Sara Logožar, Kristina Šafarić, Morena Dud, Antonia Horvat, Anja Škvorc, Lucija Pleh, učiteljica Snježana Vuković, učiteljica Dajana Mikulan Vidović, učiteljica Sandra Gotal, učiteljica Newenka Reif, učiteljica Monika Toplek, učiteljica Tina Ladić; **4. red:** Karlo Mihalček, Dina Mikulić, Luka Zadavec, Luka Kirić, Benjamin Bratković, Luka Balić, Patrik Žičar, Karlo Leskovar, Vedran David.